

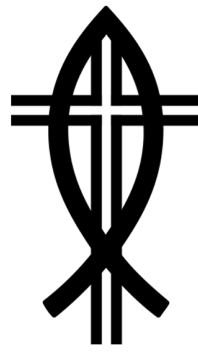
● For private circulation only

Book Post

<https://christianhistoricalsociety.in/>

கிநிஸ்தவ

வரலாற்றுச்

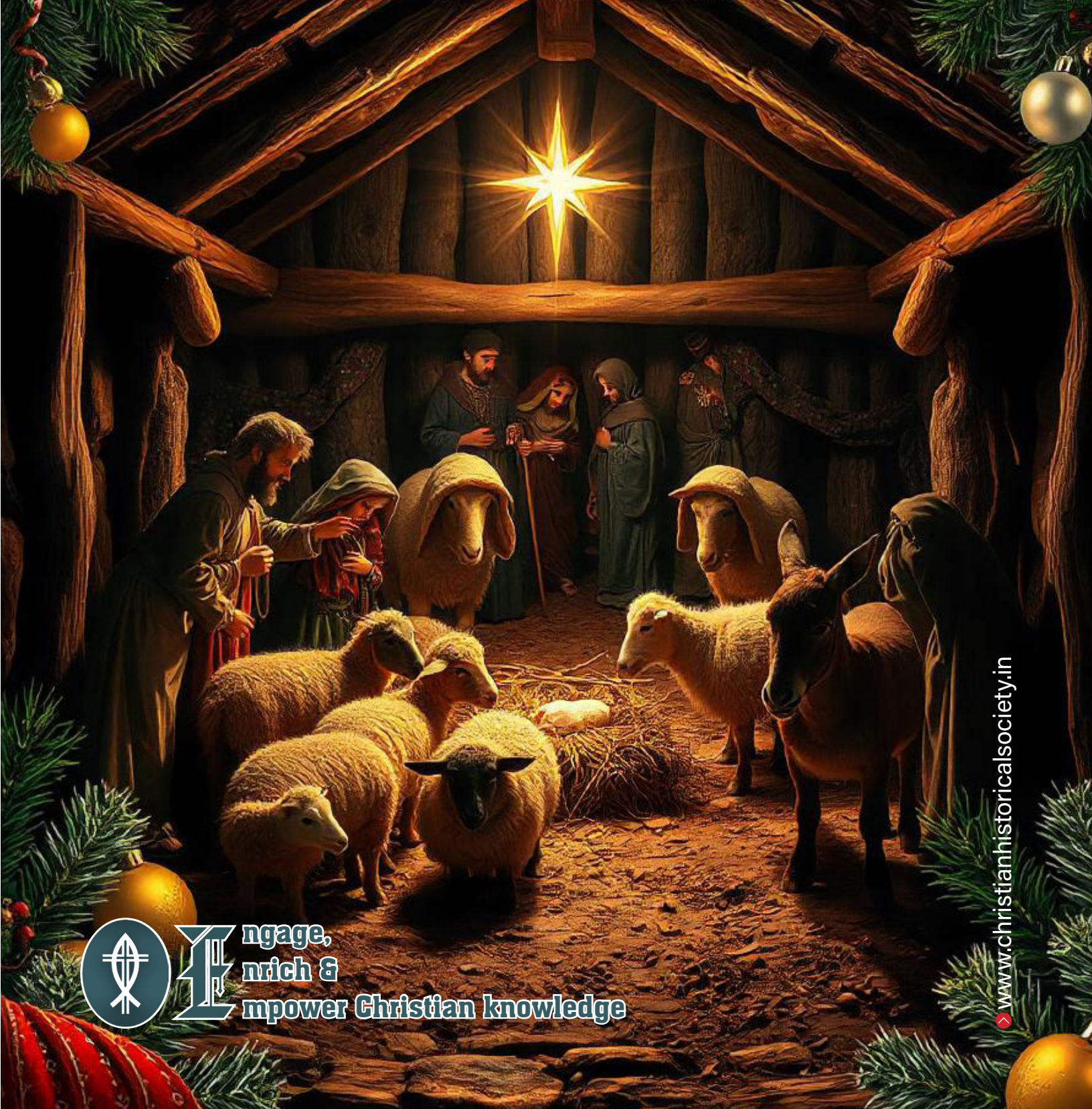

சுவடுகள்

● டிசம்பர் 2024

திசை தெரியாமல் திகைக்காதிருக்க திருச்சபை வரலாறு தெரியவேண்டும்

● விலை : ரூ 60 ● கிதழ் 55

Engage,
enrich &
empower Christian knowledge

www.christianhistoricalsociety.in

புதிய வாசிரியரிடமிருந்து...

கிறிஸ்துவுக்குள் அன்பான வரலாற்றுச் சுவடுகள் உறுப்பினர்களுக்கு,

ஆண்டவரும், மீட்புமாயகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இனிதான நாமத்தினாலே உங்கள் அனைவருக்கும் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் கிறிஸ்து பிறப்பின் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கர்த்தரின் கிருபையால் இரட்சகர் வருகையின் காலத்திற்குள்ளாக பிரவேசித்திருக்கின்றோம். இதோ வருகின்றார் சமாதானத்தின் ராஜாதிராஜன் வருகின்றார் என்று நமது ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையினாலும், இரக்கத்தினாலும் அவருடைய திட்டத்தின்படி, கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கமானது பல தடைகளையும், தேவைகளையும் தாண்டி செயல்பட்டுவருகின்றது. இந்த ஆண்டு நமக்கு சிறப்பான ஆண்டு வரலாற்றுச் சங்க நூலகம் மற்றும் மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்க கட்டுமான பணிகள் அவருடைய அநாதி திட்டத்தின்படி நடந்து வருகின்றன. புதிய ஆண்டில் திறப்புவிழா காண்பதற்கு கர்த்தர் உதவி செய்வாராக.

மாத இதழை பிரிண்ட் செய்து வெளியிடுவதில் இந்த ஆண்டு பல சிரமங்களையும், பிரச்சனைகளையும் சந்தித்து வருகின்றோம். புதிய ஆண்டில் சரியான நேரத்தில் இதழ்கள் உங்கள் கைகளில் கிடைக்க முயற்சி செய்கின்றோம். தொடர்ந்து ஜெபித்துக் கொள்ளுங்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் இவ்விதழை வெளியிடுவதற்கு மிகுந்த பொருட்செலவுகள் உண்டு. புதுப்பிக்காதவர்கள் மாத சந்தாவை புதுப்பித்துக் கொள்ளும்படி அன்புடன் நினைவுபடுத்துகிறேன். முடியுமானால் காணிக்கையாகவோ அல்லது நன்கொடையாகவோ கொடுத்து தாங்க அன்போடு கூட கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

உறுப்பினர்கள், வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், நன்கொடையாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள் அனைவருக்கும் கிறிஸ்துமஸ் வாழ்த்துகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பராபரனின் பணியில்
Manna Selvakumar

மன்னா செல்வகுமார் சுஜித் ரெக்ஸ்
ஆசிரியர் வடிவமைப்பு

இது ஒரு வரலாற்றுச் சங்க உறுப்பினர்களுக்கான பதிப்பு. சந்தா விபரங்கள் கீழே உள்ளன.

+91 9176780001

www.christianhistoricalsociety.in

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விதழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

A/c Number : 1748 020000 5614

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

மாத ஆய்விதழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

Contact Us

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in

christianhistorical@gmail.com

பேராயர் வே. சா. அசரியா அவர்களின் நூற்றி ஐம்பதாவது ஆண்டு தின கட்டுரை போட்டியில்

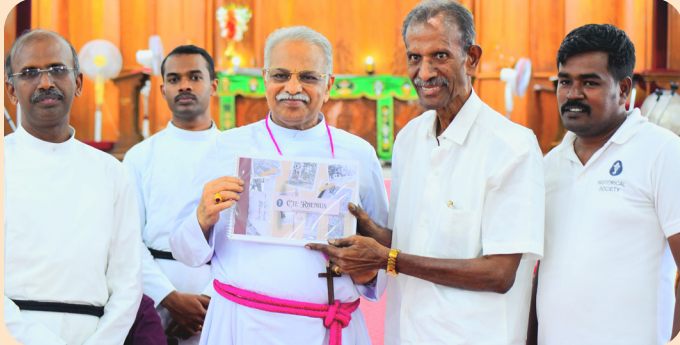
வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு

நெல்லை பேராயர் பரிசு வழங்கி கவுரவித்தார்

கடந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபையின் முதல் இந்திய அத்தியட்சர், தோர்ணக்கல் அப்போஸ்தலர், மகோன்னத இந்திய கிறிஸ்தவத் தலைவர், அனைத்துலகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபை மேதாவி என்று பெரும் புகழ் படைத்தவரும் மற்றும் இந்திய மிஷனரி சங்கத்தின் நிறுவனர், கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்க செயலர் என ஒப்புயர்வற்ற மிஷனரியுமான பேராயர் வே. சா. அசரியா அவர்களின் நூற்றி ஐம்பதாவது பிறப்பு விழாவைக் கொண்டாடும் விதமாக பேராயர் அசரியா என்னும் மாபெரும் தலைவனின் உருவாக்கமும், மெருகேற்றலும் என்ற தலைபில் கட்டுரைப்போட்டி நடத்தப்பட்டது.

தமிழகம் முழுவதிலிருந்தும் அநேக திருச்சபை மக்கள், திருச்சபை சாராத பிறமத மக்களும் எழுத்தாளர்களும் இக்கட்டுரை போட்டியில் கலந்து கொண்டு மிக சிறப்பாக தங்களின் படைப்புகளை உணர்வுப்பூர்வமாகவும், தங்களையும் பேராயர் அசரியா போன்று அற்பணிக்கவும், வாழ்ந்து காட்டவும், தலைமைத்துவ பண்புகளையும், இந்திய மயமாக்குதலின் உள்ளான எதிர்பார்ப்பினையும், ஏனைய சமூக மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து, அருள்பணி, ஆத்தம ஆதாயப் பணி, சமூகப்பணி, சமயப்பணி அழைப்பில் உறுதியாயும், அர்ப்பணிப்பில் உண்மையும் வாழ்ந்து காட்டிய பேராயர் அசரியா அவர்களின் வாழ்க்கையின் மூலமாக போட்டிக்காக மட்டும் அல்ல நானும் கற்றுக்கொண்டு எனது வாழ்க்கையில் அப்பியாசப்படுத்த முயற்சிக்கிறோம் என்று எழுதியவர்களில் முதல் மூன்று பேருக்கான பரிசு இன்று நம்முடைய திருநெல்வேலி திருமண்டல கதீடரல் பேராலயத்தில் வைத்து பேராயர் Rt.Rev.Dr. ARGST. பர்னபாஸ் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில் வழங்கப்பட்டது.

நிகழ்ச்சியில் பேராயர் Rt Rev Dr. ARGST பர்னபாஸ் ஐயா அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள் கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச்

சங்க தலைவர் திரு. ASAR பாலச்சந்திரன் அவர்கள் முன்னிலை வகித்து. இந்த சிறப்பு பரிசுகளை வழங்கினார்கள்.

1. முதல் பரிசு பெற்றவர் திருமதி. ஞா. லவ்லின் ரோஜி அவர்கள் சங்கரன்கோவிலை சேர்ந்தவர். பாரம்பரிய கிறிஸ்தவ குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், 15 ஆண்டுகளாக அரசு ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தில் சித்த மருத்துவராக பணியாற்றி வருகிறார்.

2. இரண்டாவது பரிசு பெற்றவர் திருமதி. ரீட்டா அவர்கள் பேராயர் அசரியா அவர்களின் சொந்த ஊரான வெள்ளாளன்விளையை சேர்ந்தவர். இவரது பெற்றோர் பேராயர் அசரியா சுவிசேஷக் குழுவில் பல்வேறு பொறுப்புகளில் இருந்து செயலாற்றியவர்கள். திருமதி. ரீட்டா அவர்கள் திருச்செந்தூர் அரசு பெண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளியில் பட்டதாரி ஆசிரியையாகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

3. மூன்றாவது பரிசு பெற்றவர் திருமதி. ரெமினா சுஜித் அவர்கள் நல்லூர் திருச்சபையை சேர்ந்தவர். பொறியியல் கல்வி முடித்த இவர், தற்பொழுது இவரது

கணவருடன் இணைந்து இறைவனது ஊழியத்தை செய்து வருவதோடு, மிஷினரி புத்தகங்களை மொழிபெயர்ப்பு பணியையும் செய்து வருகிறார். இவரது கணவர் திருநெல்வேலி திருமண்டலத்தில் சபை ஊழியராக தென்காசி வடக்கு சேகரத்தில் பணியாற்றி வருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிகழ்ச்சியில் தலைமை தாங்கி பரிசுகள் வழங்கிய நமது பேராயர் ஐயா அவர்களுக்கும் நன்றி. திருமண்டல பள்ளிகளின் மேலாளர் அவர்களுக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். பேராலய தலைவர், குருமார்கள் அனைவருக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

பரிசு பெற்றவர்கள் இந்திய மிஷினரி சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் அருள்திரு. இம்மானுவேல் பொன்துரை அவர்களை சந்தித்து தங்களுடைய மகிழ்ச்சி வெளிப்படுத்தினார்கள். நம்முடைய இந்திய மிஷினரி சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளர் பரிசு பெற்றவர்களை வாழ்த்தி ஜெபித்து ஆசீர்வதித்தார்கள். உடன் சாம்பவர்வடகரை சேகரத் தலைவர் அருள்திரு. A. ஜெபரத்தினம் மற்றும் சங்கரன்கோவில் சேகர தலைவர் அருள்திரு. கிங்ஸ்லி ஜெபக்குமார், தூத்துக்குடி நாசரேத் திருமண்டல குருவானவர் அருள்திரு. அகஸ்டஸ் பால் அவர்கள் இருந்தார்கள்.

வரலாற்று சங்க உறுப்பினர்கள் K.J. சார்லஸ், மனோகர், பொன்ராஜ், பிரின்ஸ், மற்றும் ஊழியர்கள் ஜெபராஜ், சுஜீத் இந்நிகழ்ச்சிக்காக ஜெபித்த கொடுத்த உழைத்த பங்கு பெற்ற அனைத்து நல்ல உள்ளங்களுக்கும் மிகுந்த நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். சிறப்பாக இவ்விழாவில் கலந்து கொண்ட சித்த மருத்துவ மாணவிகள் அவர்களுக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்

மாத ஆய்விறழ் சந்தா விபரம்

சந்தா விபரம்	உள்ளாடு
தனிப்பிரதி	₹ 60 + நன்கொடை
ஆண்டு சந்தா	₹ 600 + நன்கொடை
ஐந்து ஆண்டு சந்தா	₹ 3000 + நன்கொடை

வங்கி விபரம்

Name: **CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL**

A/c Number : **1748 020000 5614**

Bank name : **Federal Bank**

IFSC code: **FDRL0001748**

மாத ஆய்விறழை நீங்கள்

தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ள

G-Pay மூலம் நன்கொடை செலுத்த

90420 15221 என்ற எண்ணுக்கு செலுத்தவும்

காசோலை மற்றும் வரைவோலை செலுத்த

“கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்”

(CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL)

என்ற பெயரில் எடுக்கவும்

ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்,

கதவு எண் 2-2-3(4), வடக்குத்தெரு,

பங்களாச் சுரண்டை-627859,

தென்காசி மாவட்டம் (தமிழ்நாடு)

04633 290401, 91767 80001

christianhistoricalsociety.in

christianhistorical@gmail.com

சுவிசேஷுகர் எஸ். ஜே. சிம்சன் எழுதிய

ஜே. பர்னாபஸ்
சேலம் வரலாற்றுச் சங்கம்

சேலம் லண்டன் மிஷன் பற்றிய வரலாற்று நூல்

1936 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் சேலத்தில் தங்கியிருந்தபோது சங்கை T. C. விட்னி ஐயர் தனது 'A Hundred Years of Salem Mission History' என்ற நூலுக்கான முகவுரையை (Preface) எழுதினார். ஆனால் அதற்கு முன்னதாகவே இங்கிலாந்து தேசத்தில் தனது விடுமுறை (Furlough) காலங்களைக் கழித்து வந்த சமயத்திலேயே தனது புத்தகத்தை அவர் முடித்திருந்தார். அது 520 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய நூலாக இருந்தது. ஆனால், அக்கால தலைமுறையினர் மீது இரக்கம் கொண்டு அவர் அந்த பெரிய நூலின் சுருக்கமான பதிப்பாக தந்தது தான் நான் மேலே குறிப்பிட்ட நூல். இது 81 பக்கங்களை மட்டும் கொண்டதாக உள்ளது. சேலம் லண்டன் மிஷன் ஊழியங்கள் பற்றி அறிந்து கொள்ள நமக்கு இருக்கும் ஒரு அடிப்படை ஆதார நூல் இது என்றால் அது மிகையாகாது. ஆனால் இந்த நூலுக்கும் முன்னால் சேலம் லண்டன் மிஷனைப் பற்றி சங்கை வில்லியம் இராபின்சன் ஐயர் (Rev. William Robinson, L. M. S.) இங்கிலாந்து தேசத்தில் தனது ஓய்வுகாலத்தில் இருந்தபோது (In Retirement), 1927ஆம் ஆண்டு சேலத்தில் கொண்டாடப்பட்ட திட்டமிடப்பட்டிருந்த சேலம் லண்டன் மிஷன் நூற்றாண்டிற்காக, அவரால் எழுதப்பட்ட ஒரு கையெழுத்துப் பிரதி (A Manuscript Summary of History) ஒன்றும் இருந்தது. ஆனால், இவைகளுக்கு எல்லாம் முன்பாக

அதாவது 1918 ஆண்டே எழுதப்பட்ட சேலம் லண்டன் மிஷன் பற்றிய ஒரு பூர்வ சரித்திர நூல் ஒன்று இருந்தது அதைப் பற்றிதான் இந்த கட்டுரை. அந்த நூலின் பெயர் 'My Experience in the London Mission Salem District - October 1853 to 1918 - S. J. Simpson, Evangelist' இது சேலம் லண்டன் மிஷன் பற்றிய ஒரு சிறிய வரலாற்று நூல்.

இதனைப் பற்றி சங்கை T. C. விட்னி ஐயர் கூறும்போது 'சேலம் லண்டன் மிஷன் பற்றி தனது நினைவுகளிலிருந்து உபதேசியார் சிம்சன் (Catechist Simpson) அவர்கள் எழுதி அச்சிலே பதிப்பித்த சிறிய நூல்' என்று குறிப்பிடுகிறார். (The first a little book reminiscences printed by Catechist Simpson) சங்கை விட்னி ஐயர் சேலத்திற்கு தான் முதல் முறையாக வந்தபோது உபதேசியார் சிம்சனை சந்தித்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். தனக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டிருந்த இந்த இரண்டு நூல்கள் அல்லாது, சங்கை ஹென்றி கிறிஸ்டு ஐயர் எழுதிவைத்த நாட்குறிப்புகள், கடிதங்கள், கமிட்டி கூட்ட அறிக்கைகள், ஆய்வு அறிக்கைகள், சட்ட ஆவணங்கள், வரவு செலவு கணக்குகள் ஆகிய யாவற்றையும் பார்த்து தனது நூலை எழுதியதாக அவர் கூறுகிறார். சேலம் வரலாற்றைத் தீவிரமாக தேடிவரும் வேளையில் கிடைத்த இந்த புத்தகத்தின் கையெழுத்துப் பிரதி நமக்கெல்லாம் ஒரு

வரப்பிரசாதம் என்றே சொல்லலாம். சேலம் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வோருக்கு இது ஒரு பொக்கிஷம்.

ஏற்கெனவே இந்த புத்தகத்தின் அச்சான பிரதி நம்மிடையே இருந்தாலும், அதில் நடுவில் சில பக்கங்களைக் காணவில்லை. அதைத் தேடி புத்தகத்தை நிறைவு செய்து, இதை தமிழில் மொழிபெயர்க்க முன்னரே திட்டம் வைத்திருந்தேன். இவை எல்லாம் இப்போது நிறைவேறும் என்றே நினைக்கின்றேன். வெகு காலத்திற்கு முன்பே சங்கை விடனி ஐயரின் புத்தகத்தை தமிழ் மொழியில் திருப்ப வரலாற்றறிஞர் அருள்திரு. பிலிப் K. மல்லி ஐயர் (மேனாள் ஆயர், CSI கோவைத் திருமண்டலம்) என்னைக் கேட்டிருந்தார். ஆனால் அது அப்போது மலைப்பான தொரு காரியமாய்த் தோன்றியது. இறை சித்தம் அப்படி இதற்கும் சாதகமாய் இருக்கும் படசத்தில் இதனையும் மேற்கொள்ள எண்ணம் கொண்டுள்ளேன். தற்பொழுது உபதேசியார் என்றும் சவிசேஷகர் என்றும் அறியப்படும் கனம் S. J. சிம்சன் அவர்கள் எழுதி பதிப்பித்த இந்த புத்தகத்தின் சிறப்புகள் பற்றி இந்த கட்டுரையில் காண்போம்.

சில அரிய தகவல்கள் மற்றும் படங்கள் :

அக் டோபர் 1853 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 1918 ஆம் ஆண்டு வரை 65 ஆண்டுகால சேலம் மிஷன் வரலாற்றை தனது நினைவுகளின் அடிப்படையில் எழுதியவர் சவிசேஷகர் S. J. சிம்சன் என்ற சேலத்தில் வாழ்ந்த நற்செய்திப் பணியாளர் என்பது நமக்கான பெருமை.

சேலம் லண்டன் மிஷன் வரலாற்றை முதன்முதலில் எழுதிப் பதிப்பித்தவர் இவர்தான். இவரது முயற்சி போற்றத்தலுக்கு உரியது. இவர் மரித்தும் இன்றும் தனது முயற்சிகள் சாதனை மூலமாக இன்றும் பேசப்படுகிறார். இவரது இந்த முதல் முயற்சியே பின்வந்த இரண்டு புத்தகங்களுக்கும் (Rev. W. Robinson & Rev. T. C. Witney), எனது இரண்டு புத்தகங்களுக்கும், மற்றும் பல சேலம் ஈரோடு, கோவை சார்ந்த லண்டன் மிஷன் ஆய்வுகளுக்கும், நூல்களுக்கும், அடிப்படையாகவும், தூண்டுகோலாகவும் அமைந்தது.

Mission Church at Salem- Madras Presidency – 1853

இந்த புத்தகத்தில் 1853ஆம் ஆண்டு அன்றைய சேலம் நகரில் சங்கை J. M. லெக்லர் ஐயர் கட்டிமுடித்த தேவாலயம் (இன்றைய சேலம் கோட்டை CSI லெக்லர் தேவாலயம்) எப்படி இருந்திருக்கும் என்ற கேள்வி மற்றும் கற்பனைகளுக்கான விடையாக, அன்று கட்டப்பட்ட அந்த தேவாலயத்தின்

வரைபடம் (Engraving) இந்த புத்தகத்தின் ஐந்தாம் பக்கத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதை இந்த நூலின் அடுத்த பக்கத்தில் - 'ஆவது பக்கத்தில் தனது 'School of Industry in connection with the Salem Mission, East Indies' என்ற கட்டுரையில் ஐயர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் (page no.7 a Church (see engraving) 70 feet long by 46 wide, the first ever raised in India by Christian workmen, and at a cost of only 330 Pounds - being half the estimate of Heathen builders. There is, however, a debt upon it still of 130 pounds, no is it provided with any furniture yet.)' ஐயரின் எழுத்துக்களை வாசிக்கும் வாய்ப்பிற்காக நன்றி சொல்கிறேன். ஆங்கிலம், ஜெர்மன் மற்றும் தமிழ் ஆகிய மும்மொழிகளில் அருமையான திறமை, பேச்சாற்றல், எழுத்தாற்றல் பெற்றவர் சங்கை லெக்லர். அவர் பல நூல்களை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளதும், அவைகள் ஒன்றுகூட இன்றும் நமக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதும் இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது.

உயிரோட்டமுள்ள ஓவியம் :

இந்த வரைபடத்தைப் பற்றி ஒரு தகவலையும் நான் இங்கு தரவேண்டி இருக்கிறது. அதாவது தேவாலயம் கட்டிமுடித்த கையோடு, (ஒளிப்படக் கருவிகள் இல்லாத நாட்கள் அது.) தேவாலயத்தின் படத்தை வரைய நியமிக்கப்பட்ட ஒருவர் தேவாலயத்தை ஒரு காட்சியாகத் தீட்டுகிறார். அப்பொழுது தேவாலயத்திற்கு முன்பாக நடந்த நிகழ்வுகளையும் அப்படியே வரைந்துள்ளார். சங்கை லெக்லர் ஐயர் நடத்திவந்த தொழிற்பயிற்சி பயிலக கட்டிட வேலைப் பிரிவு (Masonry -Brick laying Section) மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களே இந்த பணிகளை கொத்தனார்கள் உதவியுடன் செய்துவருகிறார்கள். கடைசி கட்ட வேலைகளை பரபரப்புடனும், அவசர கதியிலும், செய்துவரும் வேளையில் அருளப்பன் என்ற தொழிற்பயிற்சி பயிலகத்தின் (Industrial School) கொத்தனார் (Brick layer) கீழே தரையில் விழுந்து விடுகிறார். அவரைத் தூக்க இரண்டு தொழிலாளர்கள் ஓடிவருகிறார்கள். அதற்குள்ளாக விழுந்தவர் கையை ஊன்றி எழுந்திருக்கிறார். இது ஒரு காட்சி! இதை அந்த வரைபடத்தின் கீழே எழுதிவைத்திருக்கிறார் நூலின் ஆசிரியர் (The one down on the floor is Arulappan a brick layer of the Industrial School and who fell down while he was at work)

இரண்டு தொழிலாளிகளுக்கு பணிகளைக் குறித்து கட்டிட வேலைப் பிரிவு பொறியாளர் ஒருவர் விளக்கங்கள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சியும், தேவாலயத்தின் பக்கவாசலில் படியேறி, தனது பிள்ளைகள் இருவருடன் சென்று, தேவாலயத்தின் உள்ளே பார்க்கும் ஒரு அப்பா, தேவாலயத்தின் முகப்பில் ஒரு தொழிலாளியிடம் கடைசிகட்ட பணிகள் குறித்துச் சொல்லும் கட்டிட வேலைப் பிரிவு பொறியாளர், இதனை தேவாலய பிரதான வாசலில் இருந்து கவனிக்கும் தொழிற்பயிற்சி பயிலகத்தின் கட்டிட வேலைப் பிரிவின் நிர்வாகி, என்று தான் வரையும் தேவாலயத்தை சூழ நடக்கும் நிகழ்வுகளையும் இணைத்து வரைந்து, ஒரு உயிரோட்டமான ஓவியத்தை தந்த ஓவியர் யாரோ? அவரைப் பாராட்டுகின்றேன்.

டிசம்பர் 14, 1853 மற்றும் 1856 ஆம் ஆண்டும் :

சேலம் கோட்டைப் பகுதியில் சங்கை J. M. லெக்லர் ஐயரால் புதியதாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்ட இந்த தேவாலயம் சேலம் மிஷன் தேவாலயம் (Salem Mission Church) என்று ஆரம்பத்தில் அழைக்கப்பட்டாலும், காலப் போக்கில் பல்வேறு மிஷன் பணிகளின் மையமாக திகழ்ந்ததால் இது லண்டன் மிஷன் மத்திய தேவாலயம் (London Mission Central Church) என அழைக்கப்படலாயிற்று. இந்த தேவாலயம் 1853ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு திறக்கப்பட்டபோது (Formally opened on December 14th, 1853) இது எப்படி இருந்தது என்பதை இந்த வரைபடம் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இன்று நாம் பார்க்கும் அந்த உயர்ந்த தூண்களால் தாங்கப்பட்ட ரோமன் முற்றம் அப்பொழுது அமைக்கப்படவில்லை. 1854ல் லெக்லர் ஐயர் மேற்கொண்ட ஐரோப்பாவிற்கான விடுமுறைப் பயணம் (Furlough) முடித்து, 1856ல் சேலம் திரும்பிய ஐயர் நான்கு உருளைத் தூண்களால் தாங்கப்பட்ட இந்த கோத்திக் வளைவு முற்றத்தை (Gothic Arched Porch) அகற்றிவிட்டு, அதற்கு மாற்றாக எட்டுத் தூண்களால் தாங்கப்பட்ட ரோமன் பாணி முற்றத்தை (Roman Porch) அமைத்து, தேவாலயத்தை சற்று விரிவாக்கி, சில மாற்றங்களைச் செய்து, பணிகள் நிறைவடைந்ததைக் குறிக்க '1856' என்ற ஆண்டு பொறிப்பை கொண்ட கடப்பா கல்லை முற்றத்தின் முகப்பில் பதித்தார். இதையே தனது நூலில் சங்கை விடனி ஐயர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். 'It is possible, as the date on the porch is 1856, that after his return from furlough Lechler enlarged the building and built out to the level of the transepts.' P.no 20.

தேவாலயத்தின் மாற்றம் கண்ட ரோமன் முற்றம் (Altered Roman Porch of the Church) :

ஆனால் தற்போதும் அந்த ரோமன் முற்றம் (Roman Porch) அப்படியே இருந்தாலும், 2009 ஆம் ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட, தேவாலய விரிவாக்க மற்றும் புதுப்பிக்கும் பணிகளின்போது முற்றத்தின் வாசல் அகலப்படுத்தல் என்ற முனைப்பில், முன்பு இருந்த இரண்டு தூண்கள் இடித்து அகற்றப்பட்டது. இதனால் அந்த ரோமன் பாணி அமைப்பு சிதைக்கப்பட்டது. எட்டு தூண்கள் சேர்ந்து கொடுத்த ரோமன் பாணி முற்ற அமைப்பு தற்பொழுது இல்லை. தேவாலயம் இன்று 171 ஆண்டுகளைக் கடந்து அப்படியே நிலைத்து நின்றாலும், தேவாலய வடிவமைப்பில் பல்வேறு மாற்றங்களை புகுத்தி, பழமையையும், பாணியையும், அமைப்பையும், மாற்றிவிட்டார்கள்.

நூலாசிரியரின் சிறப்பான ஒளிப்படம்:

இந்த புத்தகத்தில் சங்கை J. M. லெக்லர் ஐயரின் உத்தரவின்படி வரையப்பட்ட தேவாலயத்தின் வரைபடமும் (Engraving), இங்கிலாந்தில் ஐயர் தங்கியிருந்தபோது சேலம் மிஷன் பணிகளையும், கட்டிமுடிக்கப்பட்ட தேவாலயம் பற்றியும், தான் அந்த நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக சேலத்தில் துவக்கிய தொழிற்பயிற்சிப் பயிலகம் (School of Industry) பற்றியும் அறிவித்து, இவைகளின் வளர்ச்சிக்காகவும், தொடர்ச்சிக்காகவும், முன்னேற்றங்களுக்காகவும், இங்கிலாந்து மக்களிடம் நன்கொடை கோரி எழுதிய கட்டுரையும், இந்த

புத்தகத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கட்டுரையை லெக்லர் ஐயர் இங்கிலாந்தில் ரோத்தர்ஹித் (Rotherhithe) என்ற இடத்தில் தங்கியிருந்தபோது 04-09-1854 அன்று எழுதியிருக்கிறார்.

இவை அல்லாமல் 1918ஆம் ஆண்டு எடுக்கப்பட்ட நூலாசிரியரின் ஒளிப்படமும் இந்த புத்தகத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

72 வயதுடையவராக நூலாசிரியர் சுவிசேஷகர் S. J. சிம்சன் (1846- 1930) அப்பொழுது இருந்திருக்கிறார். கையில் பரிசுத்த வேதாகமத்தை கைகளில் ஏந்தியவாறு ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறார். கோட்டும், கீழ்பாச்சு வேஷ்டியும், தலைப்பாகையுமாக அந்த கால பெரியவர்களின் Style லில் காட்சியளிக்கிறார். மூக்குக் கண்ணாடியும், பெரிய நரைத்த மீசையும் அவர் முகத்தை வியாபித்திருக்கிறது. கோட் பாக்கெட்டில் அந்த கால பாணியில் கடிகாரத்தை போட்டு வைத்திருக்கிறார். தேவாலயத்தின் படிக்கற்கு முன்பாக அவர் அமர்ந்திருப்பதுபோல தோன்றுகிறது.

தேடுங்கள் கிடைக்கும் :

இந்த புத்தகத்தின் முழுமையான பிரதியைத் தேடித் தேடி அயர்ந்துபோனோம். பல ஆண்டுகளாக இந்த தேடல் தொடர்ந்தது. சுவிசேஷகர் S. J. சிம்சன் அவர்களின் பேரன் திரு. S. ஆல்பிரெட் குணசிங் (80), நமது சேலம் வரலாற்றுச் சங்கத்தின் நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர் ஆவார். அதேபோல அவரது மற்ற இரண்டு பேரர்களான திரு. S. ஜார்ஜ் ஜெயசிங் (85), மற்றும் திரு. S. பிரெடரிக் இராஜாசிங் (83), ஆகியோர்களும் நமது சேலம் வரலாற்றுச் சங்கத்தில் மூத்த உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். தொடர்ந்து திரு. S. ஆல்பிரெட் குணசிங் பல்வேறு ஆலயங்களிலும், நூலகங்களிலும், இந்த நூலைத் தேடினார். அந்த விடுபட்ட பக்கங்கள் தான் எங்கள் தேடலை அதிகரித்தது. அயல்நாடுகளில் இருக்கும் தனது உறவினர்கள் மூலமாகவும் இந்த தேடலை அவர் தொடர்ந்தார். இந்த நிலையில், சேலம் மாநகரில் கடந்த 01-11-2024 - சேலம் தினத்தன்று, நாங்கள் மேற்கொண்ட வரலாற்று மரபு நடை பயணத்தில் (Heritage Walk) , எங்களுடன் பங்கேற்ற ஈரோட்டைச் சேர்ந்த திரு. ரமேஷ் ஆல்பர்ட் புங்கம்பாடி, அவர்கள் இந்த நூலை எங்களுக்கு அன்று அவரது சேகரிப்பிலிருந்து கொடுத்தபொழுது, நாங்கள் பெற்ற இன்பத்திற்கு அளவே இல்லை. தேடிக் கொண்டிருந்தது கைமேலே வந்து கிடைத்தார் போல, சேலம் வரலாற்றுக்கு ஆதாரமான இதுபோன்ற அற்புதமான நூல்கள் - அவைகளைத் தேடி வருவோருக்கு - அவை வரமாக அமைவதும், அவர்கள் வாழ்வில் திருப்பத்தையும், வெற்றியையும், இது போன்ற புத்தகங்கள் தந்துவிடும் என்பது நிச்சயமே. ஒவ்வொன்றாகத் தேடி, அவைகளைச் சேகரித்து, சேலம் வரலாற்றுச் சங்க நூலகத்தை வளப்படுத்தவும், பலப்படுத்தவும் ஆசை. அடுத்தது, இந்த நூலை தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட வேண்டும் என்பதும் எங்கள் நோக்கமும், திட்டமுமாக உள்ளது. 'சேலம் ஜில்லா சரித்திரக் கதைகள்' என்ற நூலையும் இதுபோலவே பல ஆண்டுகளாகத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அது கிடைக்கும் நாளை எதிர்நோக்கி காத்திருக்கிறோம்.

தடங்கள் தடயங்களாகிய

மீடநகர்

தீருச்சபை சரித்திரம்

ஜெ. ஜெனிஸ்,

வி. ஜெ. அகிலன் ஜொர்ஸாத்

முச்சங்கம் வைத்து முத்தமிழ் வளர்த்த சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் மூன்று நாடுகளுள் முதன்மை பெற்ற சேரநாட்டின் தென்பகுதியின் கடல் கொண்ட லெமுரியா கண்டத்தின் எஞ்சிய பகுதியாக நின்று, முக்கடலும் முத்தமிட நஞ்சையும், புஞ்சையும் கொஞ்சி விளையாடும் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் நானிலங்களும் ஒருங்கே அமைந்த இக்குமரிமாவட்டத்தின் கல்குளம் தாலுகாவில் அமைந்துள்ள கொற்றிகோடு என்னும் இடத்தில் கொற்றவை என்ற தெய்வத்தை வணங்கி வந்தனர். கொற்றை என்றால் காளி, வெற்றி என்று பொருள். அத்தகைய வெற்றி தெய்வத்தை வணங்கி வந்த மக்களை 1828ல் நெய்யூரை தலைமை இடமாக கொண்டு திருத்தொண்டாற்ற தொடங்கின சங்கை சாள்ஸ் மீட் ஐயர் அவர்கள் 1830-இல் கொற்றிகோட்டு மக்களை சந்திக்கிறார். கிறிஸ்தவ போதனையும் கொடுக்கிறார். இக்கால கட்டத்தில் இப்பகுதியில் மிகுந்த செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த கோணத்து குடும்பத்தை சார்ந்த இசக்கி என்னும் பெண்மணி தன் குல தேவனிடம் கேட்டும் தன் கணவன் சுகம்பெறாததால் இயேசுவை பற்றிய மீட் ஐயரின் உபதேசம் அவளை ரட்சிப்புக்கு நேராக

நடத்தியது. எனவே ஓரிரு ஆண்டில் மனமாற்றமடைந்து இசக்கி என்ற பெயரை ஏசுவடியாள் என பெயரினை மாற்றி கொற்றிகோட்டின் முதல் கிறிஸ்தவர் என்ற பெயருடன் திருமுழுக்கும் பெற்றனர். தங்கள் குல தேவதை சிலைகள், வஸ்திரம், பூத்தடி,

கிலுக்குமணிகள் முதலியன மீட் ஐயரிடம் ஒப்படைத்தது இன்றும் இலண்டனில் உள்ள ஆஸ்டின் பிரேயர்ஸ் (Austin Friars) என்னும் பொருட்காட்சி சாலையில் காட்சி பொருளாக வைத்திட மீட் ஐயர் அனுப்பினார்.

இப்போது ஏசுவடியாள் அம்மையாரின் பேரன் திரு. குணமுடையான் தனதுநிலத்தை இலவசமாககொடுத்ததன் பேரில் ஒரு ஓலைக் குடிசையின் முதல் கிறிஸ்தவ ஆலயத்தை அமைத்து திருமறைப்பணியை தொடர்ந்தார். இரு பனைமரத்திற்கிடையே 'லீலிமலர் மொட்டு' போன்ற வடிவம் கொண்ட ஆலயம் கட்டி அதனருகே ஆரம்பப்பாடசாலையும் அமைத்தார். இவர்கள் விசுவாச வாழ்விற்கு பெரிதும் உதவ லுத்தரன் சபையை சார்ந்த தஞ்சாவூர் உபதேசியார் என்போரை மீட் ஐயர் ஏற்படுத்தினார். ஒரு அடிமை சிறுவனை பள்ளிக்கு அழைத்து வரும் ஆசிரியருக்கு சம்பளத்தில் ஒரு பணமும் சிறுமியை அழைத்து வருபவருக்கு ஒன்றரை பணமும் மீட் ஐயர் கொடுத்தார். இதனால் சபையில் மக்கள் பெருகினர். ஆலயம் மக்களால் நிரம்பி வழியவே குறுகிய காலத்தில் கட்டப்பட்ட இரண்டாம் ஆலயத்திலும் இடம் போதா நிலை ஏற்பட்டது. எனவே எண்ணூற்று ஐம்பது ரூபாய் செலவில் 1867-ம் ஆண்டு சங். பிரடிக் பேலிஸ் ஐயர் அவர்களால் மூனறாவது ஆலயம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. 1879-இல் மீட்ஐயர் தன் அறிக்கையில் "Kotticode is the Heaven of South Travancore" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாலயத்தில் ஊழியர்கள் தங்கி பணிபுரிய இல்லமும் 1868ஆம் ஆண்டு கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. 1892- இல் சபை வாலிபர்கள் 'கிறிஸ்தவ வாலிபர் சங்கம்' ஒன்றை நிறுவி ஜெபித்தனர். இங்குள்ள கிறிஸ்தவர்களை ஆண்டிற்கு இருமுறை மீட்ஐயர் சந்திதிருக்கிறார்கள். 1895-ம் ஆண்டு அறுபது குடும்பத்துடன் காணப்பட்ட தீருச்சபையை குறித்து நெய்யூர் மிஷன் அறிக்கையில் "Kotticade is also Composed of people, many of whom are in fairly easy Circumstances" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

மேலும் இச்சபையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்ட பேதுரு டீக்கனரின் மனைவி ஞான செளந்தரி என்பவர் தற்போது

மீட்டநகர் ஆலயத்திலிருக்கும் அருளுரை மேடையினை 1897-ல் நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளார்கள். இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியை கண்ட கொற்றிகோடு கிறிஸ்தவம் அதன் சுற்றுவட்டாரத்திலும் பரவ தொடங்கியது. அதன்பயனாய் 1896-ல் பட்டன்விளை பகுதியில் சிஎஸ்ஐ சபை நிறுவப்பட்டது. 1915-ம் ஆண்டில் மக்கள் பலவிதமான தொற்றுநோய்களால் துன்பப்பட்டனர். இந்த சோதனையான கால கட்டத்தில் ஈத்தவிளையை சார்ந்த ஜோசப் நேசமணி உபதேசியார் திறம்பட ஊழியம் செய்தார். 1923- ஆம் ஆண்டு இந்த திருச்சபையில் சுவிசேஷகர் அவர்கள் அருடபொழிவு பெற்றார்கள்.

மேலும் மக்கள் மலேரியா காப்ச்சல், வைகூரி, காலரா போன்ற நோய்களால் அவதிப்பட்டதால் தங்களை காப்பாற்றவும், போக்குவரத்து வசதிக்காகவும் இவ்விடம் விட்டு இடம் பெயர்ந்தனர். புதிய கொற்றிகோடு என்று அழைக்கப்படும் ஊர்நடுமேட்டில் தங்கள் வீடுகளையும் வழிபட ஓர் ஆலயமும் அமைத்து (1925) அங்கே சென்றிட்டதால் ஆலயமும் அதனை சுற்றியுள்ள பகுதிகளும் மக்கள் பயன்பாடு இல்லாமல் இருந்தது. எனவே பராமரிப்பின்றி அப்படியே இருந்த இவ்வாலயத்தின் கூரை, ஜன்னல், கதவுகள் அனைத்தும் 1965-ம் ஆண்டு பெருஞ்சிலம்பு என்னும் பகுதியில் ஆலயம் கட்டுவதற்கு கொடுக்கப்பட்டது. இதனை அர்ப்பணம் செய்த குமரி பேராயத்தின் முதல் பிரதம பேராயர் I. R. H. ஞானதாசன் M.A. B.D. அவர்கள் தன் அருளுரையில் 'எனது அம்மா என்னை பெற்றெடுத்து முதன் முதலாக எந்த ஆலயம் கொண்டு சென்றார்களோ அந்த ஆலய கூரை நிழலில் இன்னொரு ஆலயத்தை பிரதிஷ்டை செய்கிறேன்'. எனக் கூறி மகிழ்ந்து தனது உறவினை இங்கனம் வெளிப்படுத்தினார்.

இங்கிருந்து இடம் மாற்றம் பெற்று வந்த மக்கள் ஆலயம் கட்டி பல வளர்ச்சிகளுடன் வாழ்ந்த நிலையில் இன்று 1046 குடும்பங்களுடன் குமரி பேராயத்தின் ஒரு சேகர திருச்சபையாக மீட்ட நிலைவு சிஎஸ்ஐ சேகர திருச்சபையாக விளங்குகிறது.

தொன்மையான கலைத்தன்மையும் பல யுக்தியும் பெற்ற மக்கள் உயர்வுகளையும் கண்டு வாழ்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு காரணம் மீட்ட ஜயரின் வருகையும் இந்த ஆரம்ப திருச்சபையும் என்றால் மிகையாகாது. இதனை பெரிதும் உணர்ந்த திருச்சபையின் திருமறைபள்ளி செயற்குழு குறிப்பாக

சபைச் செயலர் திரு. D. ஜெங்கின்ஸ், திருமறை பள்ளி செயலர் திரு. R. ஐசக் ராஜன் இவர்களின் அரும் முயற்சியால் 2016 ஆம் ஆண்டு பயன்பாடு இல்லாத ஆரம்ப ஆலய பகுதியில் சபை இளைஞர்களை தட்டியெழுப்பி, மாலை ஆராதனையும், அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு திருமறை பள்ளியும் நடத்தினார்கள். இதன் வளர்ச்சியால் 02/04/2017 அன்று மாலை 4:00 மணிக்கு புதிய ஆலயம் கட்டுவதற்காக அடிக்கல் நாட்டினார்கள். சேகரத்து போதகர் மறைதிரு. A. கிறிஸ்டோபர் செல்வின் அவர்கள் தலைமையுடன், மறைதிரு. M. ஜோஸ் குமார் அவர்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்றது.

பின் ஆலய வேலை துரிதமாகவும் மக்களின் தன்னார்வ தியாகத்தாலும் உற்சாக காணிக்கையாலும் 01/01/2018 அன்று ஆலயம் அர்ப்பணம் நடந்தது. மீட்ட ஜயரின் கால் பதித்த இடம் மறையவில்லை. மகிமையாய் பிரகாசித்தது. திருமறை பள்ளியின் முயற்சி ஒரு பெரும் வெற்றி கண்டதால் இது ஒரு சாதனையாகும். குமரி பேராய அங்கீகாரம் பெற்ற திருப்பணிவிடையாளரும், நிர்வாககுழுவும், எல்லா கிளை இயக்கங்களும் இயங்கி 01/01/2025 அன்று ஏழாவது சபை நாளை கொண்டாடுகிறது. பல வித ஆக்கபூர்வமான அடிப்படை வசதிகளை தன்னிறைவாய் திருச்சபை பெற்றுள்ளதெனில் மீட்ட ஜயரின் தூர பார்வை நனவாகிவிட்டது என்பதனை எண்ணி இத்தொகுப்பினை சமர்ப்பிக்கிறோம். மேலும் இத்தொகுப்பினை எழுதுவதற்கு ஆக்கம் தந்தவர்கள் திரு. M. வின்சிவி ஜேக்கப் ஆவார். அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

ஜெனானா

மிஷனரி சங்கம் – பகுதி 2

சுஜித் S

(கடந்த மாத தொடர்ச்சி)

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஜெனானா மிஷனரிகளின் வருகை ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இந்த பெண் மிஷனரிகள் தங்கள் சொந்த நாட்டின் வசதியான வாழ்க்கையை துறந்து, இந்தியப் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்காக தங்கள் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தனர். ஏமி கார்மைக்கேல் போன்ற ஜெனானா மிஷனரிகள் பெண் சிசுக்கொலை, குழந்தைத் திருமணம், விதவைகளின் துயரம், மற்றும் தீண்டாமை போன்ற சமூகத் தீமைகளுக்கு எதிராக துணிச்சலுடன் போராடினர். அவர்கள் பெண் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பள்ளிகளை நிறுவி, வீடு வீடாகச் சென்று கல்வி புகட்டினர். இவர்களின் அயராது உழைப்பும், அர்ப்பணிப்பும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் சமூக மாற்றத்திற்கு வித்திட்டது.

பெண் சிசுக்கொலை

மெட்ராஸ் மாகாணத்தின் (Madras Presidency) மற்ற மாவட்டங்களைப் போலவே, திருநெல்வேலியிலும் (Tirunelveli) பெண் சிசுக்கொலை என்ற கொடிய பழக்கம் இருந்தது. ஜெனானா மிஷனரிகள் (Zenana missionaries) இந்த தீய பழக்கத்திற்கு எதிராகப் போராடினர். ஏமி கார்மைக்கேல் (Amy Carmichael) பல மாநிலங்களில் இருந்து குழந்தைகளைக் காப்பாற்றி, டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்பில் (Dohnavur Fellowship) அவர்களுக்கு தங்குமிடம் கொடுத்தார். ஆண் குழந்தை பிறப்பு பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கப்பட்டபோது, பெண் குழந்தை பிறப்பு விரும்பத்தகாததாகப் பார்க்கப்பட்டது. பெண் குழந்தை பொருளாதாரச் சூமையாகவும், சமூகப் பொறுப்பாகவும் கருதப்பட்டதால், அவள் வேண்டப்படாதவளாக இருந்தாள், அவளது வருகை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகக் கருதப்படவில்லை. ஆண் குழந்தை பிறப்பு பெண்களுக்கு மகிழ்ச்சியான தருணமாக இருந்தது.

பெண் குழந்தையைக் கொல்ல பல முறைகள் கையாளப்பட்டன. சில குழந்தைகள் வெறுமனே

புறக்கணிக்கப்பட்டு பட்டினியால் இறந்தன. மற்ற பெண் குழந்தைகள் பிறந்த உடனேயே, வாயில் பசுஞ்சாணம் நிரப்பப்பட்டோ அல்லது சிறிய அபின் மாத்திரை கொடுக்கப்பட்டோ அல்லது உணவளிக்காமலோ கொல்லப்பட்டனர். பெண் குழந்தைகள் பல வீடுகளில் ரகசிய பலிகளாக இருந்தனர். பெண் சிசுக்கொலையுடன் பல மூடநம்பிக்கைகளும் தொடர்புபடுத்தப்பட்டன. குழந்தையை கோயில் குளத்தில் எறிந்து பலியிட்டால் ஆண் குழந்தைகள் பிறக்கும் என்று தாய்மார்கள் நினைத்தனர். ஜாதகம் பெற்றோரின் ஜாதகத்துடன் பொருந்தவில்லை என்றால் அவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். சில சந்தர்ப்பங்களில், தாய்மார்கள் குழந்தைகளை பாறைகளில் மறைத்து வைத்து மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றினர். பின்னர் அவர்கள் டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்பில் (Dohnavur Fellowship) உள்ள ஜெனானா மிஷனரிகளுக்கு (Zenana missionaries) குழந்தைகளைப் பற்றித் தெரிவித்தனர்.

மேலும், ஒரு தாய் பிரசவத்தின் போது இறந்துவிட்டால், கணவர் மறுமணம் செய்ய விரும்பினார். முதல் மனைவிக்குப் பிறந்த குழந்தையை மாற்றாந்தாய் தொடமாட்டாள். அந்த குழந்தையை வெறுத்தது மட்டுமல்லாமல், அது தான் தாயைக் கொன்றது என்று சொல்லிக்கொண்டு குழந்தையையும் வெறுத்தனர். ஏமி கார்மைக்கேல் (Amy Carmichael) இத்தகைய குழந்தைகளை காப்பாற்றினார். அரசு மருத்துவமனைகளில் உள்ள துப்புரவு தொழிலாளர்கள் பெண் குழந்தைகளைப் புதைத்தனர், ஏனெனில் சில பெற்றோர்கள் பெண் குழந்தைகளை தங்களுடன் அழைத்துச் செல்ல மறுத்தனர். சில நேரங்களில், இந்த துப்புரவு தொழிலாளர்கள் தாய்மார்களிடமிருந்து 50 ரூபாய்க்கு குழந்தைகளை வாங்கி டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்பிற்கு (Dohnavur Fellowship) கொடுத்தனர். இவ்வாறு டோனாவூர் ஃபெலோஷிப் (Dohnavur Fellowship) தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் பெண் சிசுக்கொலையிலிருந்து பல குழந்தைகளைக் காப்பாற்றியது.

குழந்தைத் திருமணம்

இந்திய இந்து சமூகத்தில் பண்டைய காலம்

முதலே சிறுவர் மற்றும் சிறுமிகளின் இளம் திருமணம் முக்கியமான வழக்கமாக இருந்தது. இது சாதி நடைமுறைகள், மூடநம்பிக்கைகள், சமூக தடைகள் மற்றும் பெண்களின் கற்பைப் பாதுகாக்கும் கவலையுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடையதாக இருந்தது. பழமைவாத குடும்பங்களில், பெண்கள் பொதுவெளியில் தோன்ற அனுமதிக்கப்படவில்லை, மேலும் இந்துக்களிடையே பெண் கல்விக்கு எதிராக ஆழமாக வேரூன்றிய முன்னுதாரணம் இருந்தது. பெண் கல்வியின் பற்றாக்குறை மறுபுறம் இளம் திருமணங்களுக்கு பங்களித்தது. திருமணங்கள் பெற்றோரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன, அதற்கு முன் சகுனங்கள் மற்றும் ஜாதகங்களைப் பார்ப்பது போன்ற இந்து மத நடைமுறைகளைப் பின்பற்றினர். உண்மையில், உள்சாதித் திருமணம் என்ற நடைமுறை அவர்களின் சாதாரண திருமண வாய்ப்புகளை தடுத்தது. குழந்தைத் திருமணம் எட்டு, ஒன்பது, பத்து வயதில் அல்லது பூப்பெய்தும் வயதிற்கு முன்பே நடத்தப்பட்டது. 1891 ஆம் ஆண்டின் மெட்ராஸ் மாகாண (Madras Presidency) அறிக்கையின்படி, ஒன்று முதல் ஒன்பது வயதுக்குட்பட்ட திருமணமான பெண்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 1,66,544 ஆகும். குழந்தைத் திருமணம் உயர் சாதியினருக்கு மட்டுமல்லாமல், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும் இதைக் கடைபிடித்தனர்.

இந்த தீய முறை கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளால் கடுமையாக எதிர்க்கப்பட்டது. குழந்தைத் திருமணத்தை ஒழிக்க முயற்சி செய்ததில், அவர்கள் 1872 ஆம் ஆண்டின் இந்திய கிறிஸ்தவ திருமணச் சட்டத்தை நாடினர். இது இத்தகைய திருமணங்களை சட்டவிரோதமாக்கியது மற்றும் பலதார மணத்தை குற்றவியல் குற்றமாக்கியது. இந்த சட்டத்தின்படி, திருமணத்திற்கு தகுதி பெற ஆண் மற்றும் பெண் முறையே பதினாறு மற்றும் பதிமூன்று வயதை எட்டியிருக்க வேண்டும். எனினும், சட்டப்பூர்வ தடை இருந்தபோதிலும் குழந்தைத் திருமணங்கள் தொடர்ந்தன. இது இளம் வயது கர்ப்பங்களுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் பெரியவர்களின் பொறுப்புகளை வகிக்க குழந்தைக்கு அழுத்தம் கொடுத்தது. ஜெனானா மிஷனரிகள் (Zenana missionaries) இளம் திருமணம் மற்றும் பலதார மணத்தை கண்டித்தனர். அவர்கள் பெண்களுக்கு சம அந்தஸ்துக்காகப் போராடினர் மற்றும் மதமாற்றங்களுடன் சமூக சீர்திருத்தங்களையும் மேற்கொண்டனர். பெண்களுக்கு கல்வி அளிப்பதன் மூலம், அவர்கள் குழந்தைத் திருமணங்களை பெரும் அளவில் குறைத்தனர். ஜெனானா (Zenana) பணியாளர்கள் பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் இருவருக்கும் இளம் திருமணங்களைத் தடுத்தனர். பிஷப் மோர்லியின் (Bishop Morley) மனைவியான திருமதி மோர்லி (Mrs. Morley) திருநெல்வேலியில் (Tirunelveli) ஒழுங்கற்ற திருமணங்களைத் தடுக்கவும், மூட நம்பிக்கைகளை அகற்றவும், சாதி உணர்வுகளைக் குறைக்கவும் பணியாற்றினார். ஏமி கார்மைக்கேல் (Miss. Amy Carmichael) குழந்தைத் திருமணத்திற்கு எதிராகப் போராடி, ஆதரவற்றவர்களை ஃபெலோஷிப்பில் (Fellowship) சேர்த்தார். இளம் வயதில் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் ஆபத்தில் இருந்த இளம் பெண்களுக்கு தங்குமிடம், கல்வி மற்றும் சமுதாயத்திற்கு

பயனுள்ள சேவை செய்வதற்கான பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. பெண் மிஷனரிகள் பலதார மணத்திற்கு எதிராகப் போராட பெண்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர். இதன் விளைவாக, இந்திய அரசு 1872 இல் இந்த தீய நடைமுறைக்கு எதிராக ஒரு சட்டத்தை இயற்றியது. இது பலதார மண தீய பழக்கத்தின் விகிதத்தைக் குறைத்தது.

விதவைகளின் விடுதலை

பொதுவாக விதவைகள் மோசமான நிலைமைகளில் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் தங்கள் பெற்றோரின் உறவினர்களுடனோ அல்லது இறந்த கணவரின் உறவினர்களுடனோ வாழ வற்புறுத்தப்பட்டனர். வயதான ஆண்கள் இளம் பெண்களை திருமணம் செய்யும் வழக்கம் பெரும்பாலானவர்கள் இளம் வயதிலேயே விதவைகளாக்கப்பட காரணமாக இருந்தது. ஒரு விதவை தனிமையிலும் ஒதுக்கப்படும் வாழ வேண்டியிருந்தது. அவள் ஒவ்வொரு மாதமும் தலை மொட்டையடிக்க வேண்டும், வெள்ளை ஆடை அணிய வேண்டும். அவளது நெற்றியில் குங்குமம் இருக்கக்கூடாது. அவள் நகைகள் அணிய அனுமதிக்கப்படவில்லை, சமூக நிகழ்வுகளை தவிர்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவளுக்கு இறந்த கணவரின் சொத்தில் சட்டப்பூர்வ உரிமை இல்லை. கணவரை இழப்பது வீட்டுவருமானம் குறைவதற்கும், சமூக ஒதுக்குதலுக்கும் வழிவகுத்தது. இது உடல்நலம் மற்றும் ஊடகச்சத்து குறைவதற்கு காரணமாக இருந்தது. ஒரு ஆண் இறந்தவுடன், அவரது மனைவி கணவரின் சிதையில் தற்கொலை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட கொடூரங்களும் நடந்தது.

சிதையில் ஏறாத விதவைகள் கடுமையான தவறாமைகளை வாழ வேண்டியிருந்தது. மிஸ். வைட் (Miss White), மிஸ். க்ரோவ் (Miss Grove), மிஸ். ப்ளைத் (Miss Blyth), மிஸ். ரிட்ஸ்டேல் (Miss Ridsdale), மிஸ். பாய்டன் (Miss Boyton), மிஸ். பவுர்னா (Miss Bourn), மிஸ். பியூ (Miss Buee), மிஸ். ரிக்ஸ் (Miss Rix), மிஸ். மாக்ஸ் (Miss Max), மற்றும் திருநெல்வேலியின் (Tirunelveli) திருமதி. ஃபாஸ்டர் (Mrs. Foster) போன்ற பெண் மிஷனரிகள் விதவைகள் மற்றும் முதியோருக்காக பணியாற்றினர். பிஷப் சார்ஜென்டின் (Bishop Sargent) மனைவி திருமதி. சார்ஜென்ட் (Mrs. Sargent), பாளையங்கோட்டையில் (Palayamkottai) ஒவ்வொரு புதன்கிழமையும் விதவைகள் மற்றும் ஏழை தாய்மார்களுக்கான வகுப்புகளை ஏற்பாடு செய்து, அவர்களுக்கு பொருள் உதவி செய்தார். அவர்களிடையே சுத்தம் மற்றும் சுகாதாரத்தின் அவசியத்தை அவர் வலியுறுத்தினார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்களுக்கு புதிய ஆடைகளை வழங்கினார். ஏமி கார்மைக்கேல் (Amy Carmichael) இந்த உன்னதமான குழுவில் சேர்ந்து விதவைகளின் நிலையை உயர்த்த பாடுபட்டார். அவர் அவர்களை தனது குடும்பத்தில் சேர்த்து கல்வி கற்பித்தார். பல விதவைகள் டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்பில் (Dohnavur Fellowship) குழந்தைகள் காப்பகங்களை பராமரித்தனர்.

1834 ஜூலை 9 அன்று, திரு. மற்றும் திருமதி. ரேனியஸ் (Mr and Mrs. Rhenius) உபதேசியர்கள் மற்றும்

பள்ளி ஆசிரியர்களின் விதவைகளுக்காக விதவை நிதியை நிறுவினர். இது 'தேவைப்படும் நேரத்தில் நண்பன் சங்கம்' என்றும் அறியப்பட்டது. 1836ல் திரு. மற்றும் திருமதி. ஹாப்ஸ் (Mr and Mrs. Hobbs) சாத்தான்குளத்தில் (Sattankulam) விதவைகள் பள்ளியை தொடங்கி, அவர்களுக்கு சமூக விழிப்புணர்வை ஊட்டினர். விதவைகளுக்கு படிக்கவும், எழுதவும் கற்றுக்கொடுத்து, அவர்களை ஆசிரியர்களாகவும் பள்ளிகளில் உதவியாளர்களாகவும் மாற்றினர். ஜெனானா மிஷனரிகள் (Zenana missionaries) ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஜூலை மாதம் இரண்டாவது புதன்கிழமையன்று விதவைகள் சங்கத்தை கொண்டாடினர். விதவைகள் மற்றும் ஏழைகளை உயர்த்த, பெண் மிஷனரிகள் லேஸ் தயாரித்தல், தையல், எம்பிராய்பரி, நூற்றல், மற்றும் கூடை பின்னூதல் போன்றவற்றை அறிமுகப்படுத்தினர். கல்வி மற்றும் பயிற்சி பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை கொண்டு வந்தது. இவ்வாறு, பெண் மிஷனரிகள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் (Tirunelveli district) பெண்களின் நிலை மற்றும் வாழ்க்கையில் ஒரு அமைதியான புரட்சியை உருவாக்கினர்.

தீண்டாமைய

சாதி ஆதிக்கம் கொண்ட சமூகத்தின் மிக முக்கியமான அம்சம் உயர்சாதியினரின் மேலாதிக்கமே. ஜெனானா மிஷனரிகள் சாதி அமைப்பின் கடுமையையும் தீண்டாமையையும் நடைமுறையையும் கவனித்தனர். ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தினர் மற்றும் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான இயக்கத்தை மிஷனரிகள் தொடங்கினர். அவர்கள் இத்தகைய சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுத்தனர். ஜெனானா மிஷனரிகளும் மிஷனரிகளின் மனைவிமார்களும் பாரம்பரிய விலங்குகளை உடைக்க உதவினர். அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுடன் கலந்து அவர்களின் நிலையை உயர்த்த பாடுபட்டனர். ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கத்தினரை கல்வி கற்பிப்பதன் மூலமே தங்கள் நோக்கத்தை முழுமையாக அடைய முடியும் என்று ஜெனானா மிஷனரிகள் கருதினர். எனவே, அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் பள்ளிகளை தொடங்கினர். பள்ளிகள் நிறுவப்பட்டது சமூக விடுதலை செயல்முறையை விரைவுபடுத்தியது. பள்ளிகளில் சாதி அமைப்பு தடை செய்யப்பட்டது, வெவ்வேறு சாதி மாணவர்கள் பள்ளிகளிலும் தொழிற்பள்ளிகளிலும் சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கற்பித்து, அநாதை இல்லங்களில் ஆதரவற்ற குழந்தைகளை வளர்த்தனர்.

ஜெனானா மிஷனரிகள் மிஷனரின் பெண்களுக்கு ஒரு தளர்வான ஜாக்கெட்டை வடிவமைத்தனர். கிறிஸ்தவ பெண்கள் பொது இடங்களில் மரியாதையாக தோன்றும்படி கற்பிக்கப்பட்டனர். பெண்களும் சிறுமிகளும் குடைகளை பயன்படுத்த தொடங்கினர். கல்வியின் மூலம், கிறிஸ்தவத்திற்கு மாறிய நாடார் மக்கள் இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளிலும், தென் ஆப்பிரிக்கா (South Africa), இலங்கை (Ceylon), மற்றும் பர்மா (Burma) போன்ற இடங்களிலும் உயர் பதவிகளை வகிக்க தொடங்கினர். சமூக ரீதியாக புறக்கணிக்கப்பட்ட பிரிவுகளைச்

சேர்ந்த பல படித்த ஆண்களும் பெண்களும் கிறிஸ்தவ பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களாகவும் பேராசிரியர்களாகவும் வேலை வாய்ப்பு பெற்றனர்.

1901ஆம் ஆண்டின் சி.எம்.எஸ் (C.M.S.) அறிக்கையின்படி, திருநெல்வேலியில் பறையர் மற்றும் பிராமண மாணவர்கள் முதல் முறையாக பிராமண வீதிகளில் ஒன்றாக நடந்து சென்று, மேற்கத்திய கல்வியின் காரணமாக தங்கள் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொண்டனர். கிறிஸ்தவர்களின் திருமணங்கள் மற்றும் விருந்துகளில் ஒன்றாக உணவருந்தும் பழக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அவர்கள் திருமணம் மற்றும் இறுதி சடங்குகள் தொடர்பான சாதி சடங்குகளை கைவிட்டனர். ஏமி கார்மைக்கேல் டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்பில் சாதி அமைப்பை ஒழித்தார். வெவ்வேறு சாதி மாணவர்கள் டோனாவூர் ஃபெலோஷிப்பில் (Dohnavur Fellowship) சேர்க்கப்பட்டனர்.

பெண் கல்வியின் வளர்ச்சியில் ஜெனானா மிஷனரிகள் (Zenana missionaries) காட்டிய ஆர்வம் உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது. ஜெனானா மிஷனரிகளும் மிஷனரிகளின் மனைவிகளும் தங்கள் வீடுகளில் பெண்களுக்கான பள்ளிகளை திறந்தனர். நவீன இந்தியாவில் பெண் கல்வியின் முன்னோடிகள் இவர்களே. 1840க்குப் பிறகு, பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. மிஷன் நிலையங்களின் தலைமையகத்தில் மட்டுமல்லாமல், கிராமங்களிலும் பள்ளிகளை நிறுவி வளர்க்க பெரும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதன் விளைவாக, திருநெல்வேலி மாவட்டம் (Tirunelveli district) முழுவதும் உள்ள பெண்கள் கல்வியின் பலன்களை உணர்ந்து, மிஷன் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கு தங்கள் பெண் குழந்தைகளை அனுப்ப மேலும் மேலும் ஆர்வம் காட்டினர். பெண்கள் பள்ளிகளில், ஜெனானா மிஷனரிகள் குழந்தைகளுக்கு பின்னல், தையல், எம்பிராய்பரி, மற்றும் லேஸ் தயாரிப்பு பயிற்சி அளித்தனர். குழந்தை திருமணம், அடிமைத்தனம், சாதி அமைப்பு, மற்றும் தேவதாசி முறை போன்ற சமூக தீமைகளை ஒழிக்க ஜெனானா மிஷனரிகள் பாடுபட்டனர். மிஸ் ஏமி கார்மைக்கேலும் (Miss Amy Carmichael) அவரது சகாக்களும் கோவில்களுக்கு தேவதாசிகளாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பெண்களை மீட்டெடுத்தனர்.

ஜெனானா மிஷனரிகளின் சமூக சீர்திருத்தப் பணிகள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் வரலாற்றில் ஒரு தனித்துவமான அத்தியாயமாகும். அவர்கள் கொண்டு வந்த மாற்றங்கள் வெறும் சமூக சீர்திருத்தங்களாக மட்டுமல்லாமல், பெண்களின் வாழ்வில் ஒரு புதிய நம்பிக்கையையும் ஊட்டின. டோனாவூர் ஃபெலோஷிப் போன்ற நிறுவனங்கள் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான பெண் குழந்தைகளின் உயிர்களைக் காப்பாற்றினர். பெண் கல்வியை ஊக்குவித்து, விதவைகளுக்கு புதிய வாழ்க்கையை அளித்து, சாதி பாகுபாடுகளை எதிர்த்துப் போராடினர். இன்றைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பெண்கள் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்திற்கு ஜெனானா மிஷனரிகளின் அரும்பெரும் பணிகளே அடித்தளமாக அமைந்தன. அவர்களின் தியாகமும், தொலைநோக்குப் பார்வையும் இன்றும் நமக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றன.

தொடரும். ...

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கத்தின் அன்பின் வாழ்த்துக்கள்.

பூர்வ நாட்களை நினை; தலைமுறை தலைமுறையாய்ச் சென்ற வருஷங்களைச் கவனித்துப்பார்; உன் தகப்பனைக் கேள், அவன் உனக்கு அறிவிப்பான், உன் மூப்பர்களைக் கேள், அவர்கள் உனக்குச் சொல்லுவார்கள். உபாகமம் 32.7

தமிழகக் கிறிஸ்தவ திருச்சபை உருவாகி சுமார் இரண்டரை நூற்றாண்டுகளாகின்றன. பராபரனின் பெரிதான கிருபையினால் இன்று திருமண்டலங்களாகவும், பல நூறு திருச்சபைகளாகவும் பெருகி வந்து கொண்டு இருக்கின்றது. பராபரனுக்கு ஸ்தோத்திரம். திருச்சபை சரித்திரத்தை அறிய வேண்டிய அவாவும் மக்கள் மனதில் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கின்றது. இந்நிலையில் 'யார் நமது காரியமாய் போவான்,' இதோ அடியேன் இருக்கின்றேன், என்னை அனுப்பு' என்று ஏசாயா தீர்க்கன் முன் வந்தது போல வரலாற்றை மீள் பதிப்பு செய்யவும், வரலாற்று பணிகளை கள ஆய்வுப் மேற்கொள்ளவும், நின்றுபோன வரலாற்று 'தொடரோட்டத்தை தொடரவும்' கடவுளால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இயக்கமே 'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்'

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியினால் தொடங்கப்பட்டது. நம்முடைய வரலாற்றுச் சங்கத்தின்தரிசனத்தில், இறையியல் கல்லூரி மாணவர்கள் பலர் தன்னார்வத்தோடு தங்களையும் இணைத்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள். மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள பல வரலாற்று ஆய்வாளர்களுடன் கைகொடுத்து இப்பணியைச் செய்து வருகின்றோம்.

வரலாற்றுச் சங்கமானது கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக உட்களுடைய ஜெபத்தினாலும் பேராசிரியர்களாலும், மிகச்சிறப்பாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. நமது பத்து அம்ச திட்டங்களில் மாத ஆய்விதழ், பழைய புத்தகங்கள் சேகரித்தல் மற்றும் டிஜிட்டல் செய்யும் பணி, புத்தக மறுபதிப்பு பணிகள், நூலகப் பணிகள், மிஷன் சுற்றுப்பயணம், புத்தக வனம் இணைய செயலி, ஆவணப்படம் தயாரித்தல், மிஷன் அருங்காட்சியகம், ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் போன்ற பணிகளை கடந்த ஆண்டுகளில் செய்து வருகின்றதை நீங்கள் அறிந்ததே.

இந்த ஆண்டிலும் வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இலக்குகளை அதிகப்படுத்தி இருக்கின்றோம். குறிப்பாக **புத்தக மறுபதிப்பு, நூலக கட்டிட பணிகள், மிஷன் அருங்காட்சியகம்** மேற்கண்ட பணிகளை செய்து வருகின்றோம். இப்பணிகளில் நீங்கள் குடும்பமாகவோ, இயக்கமாகவோ அல்லது தனி நபராகவோ இணைந்து செயல்படவும் பங்கு பெறவும் அன்புடன் அழைக்கின்றோம்.

நம் சங்கத்தின் பத்து அம்ச செயல்திட்டத்தை நினைவுபடுத்துகின்றோம்:-

தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் நீண்ட இடைவெளிக்கு பின்பு மீண்டும் ஒரு வரலாறு படைத்துக் கொண்டு இருக்கும் மாத ஆய்விதழ் தான் **'கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள்'**.

கடந்த 2020ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதல் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒவ்வொரு தலைப்பைக் கொண்டு பல்வேறு அரிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளோடு மிக சிறப்பாக வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. **மறைக்கப்பட்ட, மறந்த, மறைந்த** மிஷனரிகள் மற்றும் திருச்சபை வரலாறுகள், கள ஆய்வுகள், பல்வேறு அரிய வரலாற்று பொக்கிஷங்களுடன் தமிழகம் முழுவதும் தொடர்ந்து 1700 க்கு மேற்பட்ட வாசகர்களுடன் வந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

- காலவோட்டத்தில் அறுபட்டுக்கிடந்த இசைத் தமிழ் கண்ணிகளைத் தற்கால இசைத் தமிழ் உலகுக்குக் கோர்த்துக் கொடுத்த மாபெரும் இசைத் தமிழ் அறிஞர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவருடைய அளப்பரிய செயல்களை நினைவுகூறும் வகையில் **ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு மின்னணு ஆராய்ச்சி நூலகம்** நம்முடைய சங்கத்தின் சார்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ மின்னணு நூலகத்தில் **முதல் நூலகம்** என்ற சிறப்பைப் பெற்றது. இந்த நூலகமானது தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், தமிழ் கிறிஸ்தவ ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்றில் ஒரு புதிய மைல் கல்லாகவும் அமையும். மேலும் அநேக புதிய தமிழ் கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களை உருவாக்கவும், ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்கவும் இது உதவியாக இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.
- வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, மறுபதிப்பு செய்து வெளியிடப்படாத கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு புத்தகங்களை மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம். குறிப்பாக நெல்லை திருமண்டல வரலாற்று அறிஞர் பேராசிரியர் அருள்திரு **தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர்** அவர்களுடைய படைப்புகளை மறுபதிப்பு செய்து இன்றைய தலைமுறைகளுக்கு கொண்டு செல்லவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றோம். குறிப்பாக கடந்த ஆண்டு பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் அவர்களின் வரலாற்று சிறப்புமிக்க புத்தகம் அனைத்தையும் மறுபதிப்பு செய்து வருகின்றோம்.

- நம்முடைய வரலாற்று சங்கமும் கிறிஸ்தவ ஆய்வு மற்றும் ஆவணப்படுத்து மையமும் இணைந்து **'புத்தக வளம்'** செயலி செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றது. இந்த செயலி தமிழகத்தில் முதல் முறையாக டிஜிட்டல் முறையில் கையடக்க வடிவில் புத்தகமாக முழு நூலகமாக உங்கள் கைகளில் கொடுத்துள்ளோம். இன்னும் பல ஆயிரம் புத்தகங்களை பதிவேற்றும் பணி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. மேலும் பேராசிரியர் அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் பெயரிலேயே **நினைவு புத்தக அங்காடி** ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- தமிழக வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுடைய பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த மிஷனரிகள் பணி செய்த இடங்கள், அவர்களுடைய நினைவிடங்கள், தங்கியிருந்த இல்லங்கள், கல்லறைகள், வரலாற்று சிறப்புமிக்க ஆலயங்கள், இரத்த சாட்சிகளாக மரித்த மிஷனரிகள் பணி செய்த மற்றும் தங்களை இரத்த சாட்சியாக ஒப்புக்கொடுத்த இடங்களை தெளிவான முறையில் பார்வையிடவும், வெளியிடங்களிலிருந்து வரும் மக்களின் வசதிக்காகவும் **Mission Tourist Map** என்று செயலி உருவாக்கி அதன் மூலம் அவர்கள் தங்குமிடங்கள், வழித்தடங்கள் அடங்கிய மின்னியல் கையேடு அமைப்பது.
- வரலாற்றின் பக்கங்களில் மறைந்து கிடக்கும் கீர்த்தனை கவிஞர்கள், உபதேசிமார்கள், முன்னாள் குருமார்களுடைய வரலாற்று பொக்கிஷங்களை சேகரித்து வருகிறோம். மேலும் அவர்களுடைய வரலாற்றுத் தகவல்கள், அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட திருச்சபைகள், கிறிஸ்தவ பாடல்கள் உருவாக்கம் பெற்ற வரலாறுகள், பாடல்களின் வரலாறுகளையும் சேகரித்து அதை மின்னியல் முறைக்கு மாற்றும் பணிகளையும் செய்து கொண்டு இருக்கின்றோம்.
- தமிழ் கிறிஸ்தவ பழைய புத்தகங்களை சேகரித்து மின்னியல் முறையில் ஆபிரகாம் பண்டிதர் நினைவு ஆராய்ச்சி நூலகத்திலும், பேராசிரியர் **அருள்திரு தே.அ. கிறிஸ்துதாஸ் ஐயர் நினைவு புத்தக அங்காடி**யிலும் பதிவேற்றம் செய்வதுடன் புத்தகங்களை தமிழ் கிறிஸ்தவ வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கும் பயன்படும் விதமாக ஒரு சிறந்த ஆய்வு நூலகம் அமைக்கவும் முயற்சிகளும் மேற்கொண்டு வருகிறோம்.
- மிஷனரிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்று சம்பவங்களை அடிப்படையாக கொண்டு ஆவணப்படங்களை வெளியிடுவதற்கான

முயற்சிகள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். கர்த்தருக்கு சித்தமானால், வருகிற ஆண்டு **கிளாரிந்தா, ஏமி கார்மைக்கேல்** மிஷனரிகளின் வரலாற்றை ஆவணப்படமாக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

- தங்களுடைய வசதியான வாழ்வை தியாகம் செய்து நம் நாட்டிற்கு வந்து கோதுமை மணிகளாய் விதைக்கப்பட்ட மிஷனரிகள் மற்றும் தன் சொந்த மக்களுக்காக தங்களையே அர்ப்பணித்த நம் இந்திய மிஷனரிகளின் நினைவிடங்கள் மற்றும் கல்லறைகளை கண்டறிவதுடன் திருச்சபையுடன் இணைந்து பராமரித்து அவர்களுடைய தியாகங்களை குறித்த விழிப்புணர்வை திருச்சபை மக்களுக்கு ஏற்படுத்த பணியாற்றி வருகிறோம்.
- வரலாற்றுச் சங்கம் சார்பில் மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய கலை பொருட்கள் மற்றும் புத்தகங்கள், பைபிள், சேகரித்து வரலாற்று **அருங்காட்சியகம்** அமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். மிஷனரிகள் பயன்படுத்திய பொருட்களை சேகரித்து வருகிறோம்.
- கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் மற்றும் மேய்ப்பரின் பயிலகம் சார்பாக கடந்த இரண்டு மாதமாக இணையதள **சீர்திருத்த தமிழ் திருச்சபையின் ஆரம்பங்கள்** என்ற தலைப்பில் ஒவ்வொரு மாதமும் இரண்டாவது செவ்வாய்க்கிழமைகளில் இரவு ஏழு மூப்பது மணிக்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

கிறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவர்களே, கடந்த 2017ம் ஆண்டு அற்பமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட நம்முடைய திருநெல்வேலி **கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம்** இது வரையிலும் பல்வேறு தடைகளையும், நெருக்கடிகளையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. வரலாற்று ஆய்வாளர்கள், ஆசிரியர்கள், வாசகர்கள், நண்பர்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோருடைய இடைவிடா ஜெபத்தாலும், ஆதரவாலும், உதவியாலும் நம் திருநெல்வேலி கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்கம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. மேலும் நம்முடைய மாதாந்திர ஆய்விதழும் தடைகளின்றி வெளி வருகிறது. நம்முடைய கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சங்க செயல்பாடுகள் சிறப்பாக அமைய ஜெபத்தாலும், உடலுழைப்பாலும், பொருளாதார வழியிலும் உதவி வரும் அத்துணை நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து நாம் செயல்பட வேண்டிய தளங்கள் அநேகமுண்டு. இணைந்து செயல்பட அன்புடன் அழைக்கிறோம். வரலாற்றுச் சங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக வரலாற்றை அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும் கருவியாவோம். சர்வ வல்லமை கொண்ட ஆண்டவரின் ஆயுதமாவோம்.

christianhistoricalsociety.in/

christianhistorical@gmail.com

முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ்
நாவலாசிரியர், திருநெல்வேலி

ஒடிப் போனவன்...

கிறிஸ்தவ வரலாற்றுச் சுவடுகள் மாத இதழில் இரண்டு ஆண்டுகளாக எழுதி புகழ்பெற்ற ஏமி கார்மைக்கேல் நாவலை எழுதிய நாவலாசிரியர் முனைவர் து ஜான்சி பால்ராஜ் அவர்கள் எழுதும் புதிய தொடர்....

தலையில் பெரிய அவல் மூடையோடு சாலையைக் கடந்து நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான் மாலையா. சுற்றுலாக்கார கிராமங்களுக்கு அவல் வினியோகம் செய்வது மாலையாவுக்குப் பிடித்தமான வாணிபம். தனது வயலில் விவசாயம் பார்த்துப் போக மீதமுள்ள நேரத்தில் வாடிக்கையாக இந்த வேலையைச் சலிப்பின்றி செய்து வந்தான்; கணுக்கால் வரையிருந்த வேட்டியின் ஒருமுனையை ஒரு கையில் பிடித்திருக்க. . . மறுக்கை தலையிலிருந்த மூடையின் மீதிருந்தது.

சுந்தரின் முதலாளி கடையின் வாசலில் நின்று கொண்டு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தபடி மாலையாவைக் கைநீட்டி அழைத்தார். அவன் தன் வீட்டிற்கு செல்லும் தெருவிற்குள் நுழைய திரும்பியபோது அவரை எதேச்சையாக கவனித்தான். அவரது முகத்தில் ஏதோ ஒரு பதட்டம் தெரிய. தலையிலிருந்த மூடையைக் கடைவாசலில் இறக்கிவைத்து விட்டு, 'என்னய்யா. ஏன் ஒருமாதிரி இருக்கிய?' என்றான்.

'அது . . . ஒண்ணுமுல்ல மாலையா. . . நம்ப சுந்தர காலையிலிருந்தே காணல. மூத்துரம்பாய போனாக்கூட சொல்லாம போமாட்டான். விடிக்காலையில கொளத்துக்குக் குளிக்கப் போம்போதும் சொல்லிட்டுதான் போனா. பெறவு இவ்ளோ நேரங்கழிஞ்சும் இன்னும் ஊட்டுக்கு வரல. நேரம் பதினொண்ணாவுதேயா!' என்றார் வெரிச்சோடி கிடந்த சாலையைப் பார்த்தபடியே.

'அப்படியா. . . எங்க போயிருப்பான். !? வேற எவங்கூடையும் கூட்டு சேரவுமாண்டானே. . ! ஆனா, முந்துன வாரம் கொளத்தங்கரையில நின்னிட்டிருந்த கை மருந்து செடியளைப் பறிச்சிட்டு வந்து இது மூலியை . . . அது இதுன்னு என்னென்னவோ மருந்து சொல்லிட்டுருந்தான். அங்கதாய்யா நிப்பான். வேறெங்க போயிருப்பான். வந்துருவான்' என்றான்.

'ஆமாம்ப்பா. . . அததான் நானும் நெனைச்சேன் .

ஆனாலும் பாரு ரொம்ப நேரமாயிட்டே. . . நீ கொஞ்சம் கடைய பாத்துக்கிட்டா. நாங்கூட அந்தக் கொளத்துப்பக்கம் நாலெட்டு போயி பாத்துட்டு வந்துருவேன். அந்த பைய இப்ப ரெண்டு மூணு நாளா கொஞ்சம் மனசு சரியில்லாம கவலையோடு தான் அலைஞ்சாப்பல. கேட்டதுக்கு ஒன்னுமுல்லனிட்டான். சரியா திங்கவுமில்ல. எதையோ நெனைச்சிக்கிட்டுதான் நடமாடினான். இன்னைக்கு காணலன்னதும் என்னம்மோ போல இருக்குய்யா'

'அட. . . வேற எங்கய்யா போயிருப்பான். . . இங்கதான் எங்காவது இருப்பான். செத்த பொருங்க. நாபோயி இந்த மூட்டைய வீட்டில போட்டுட்டு, கொளத்தங்கரைப் பக்கமா போயிட்டீ. . . அங்க எங்கனாச்சும் நீக்கானான்னு பார்த்துட்டு வந்துருதேன். நீங்க வெருசா அலையாண்டாம். கடையில இருங்க. ஒன்னும் வருத்தப்படாதீங்க. அவன் என்ன சின்ன புள்ளையா. ? இருங்க நான் இப்ப வந்துருதேன் . . . ' என்று மூடையைத் தூக்கி திரும்பி நடக்கத் தொடங்கியவன். . .

'அய்யா. . . அங்க பாருங்க. . . சுந்தரு வாரான். கூட யாரெல்லாமோ வாராவ. ஆமா. . . அது அந்த வேதகாரங்க மாதிரில்லா தெரியுது!'. அன்று கடைக்கு எதிரில் சாலையோரம் நின்று பாடிக் கொண்டிருந்த அதே வாலிபர்கள். கையில் இசைக் கருவிகளும் புத்தகங்களும் இருந்தன.

'ஆமா ஆமா. . . அவுங்கதான் மாலையா. 'என்றார் குழம்பிய சொற்களோடு. அருகில் வந்த அவர்கள், இயேசுவின் நாமத்தில் வாழ்த்துகிறோம் என்று ஒருமித்துக் கூறி கைக் கூப்பினர். சுந்தர் தயங்கியபடி தலைகவிழ்ந்து நின்றிருந்தான். 'என்னை மன்னிச்சிருங்க அய்யா. உங்க கிட்ட சொல்லாமல் போனதுக்கு' என்றான். கண்களில் நீர் ததும்பியது.

'அதெல்லாம் ஒன்னுமில்லப்பா . . . நேரம் ஆக ஆக ரொம்ப பயமாயிட்டீ. வேற ஒன்னும் சொல்லுக்கு இல்லய்யா. நீ நல்லா இருந்தா அதுபோதுமெனக்கு' என்றார். 'அய்யா. . . அது

வந்து. . . நான் குளிச்சிட்டு வீட்டுக்கு வந்திட்டிருந்தப்ப தூரத்தில இவங்க பாட்டுப் பாடிட்டு வந்த சத்தம்கேட்டிச்சி. நான் இசைவந்த அந்தப் பக்கமா என்னை அறியாமலேயே போயிட்டேன். பெறவு முடிவரைக்கும் என்னை மறந்து அங்கயே நின்னுட்டேன்.' என்றான்.

'ஆமாய்யா இந்த பையன் எங்காளையே மறைந்து நின்று கவனித்துக்கொண்டிருந்தான். இவனிடம் நாங்கள் உரையாடியதில். . . இவனுக்குள் இரட்சிப்பிற்கேற்ற விசுவாசம் இருப்பதைக் கண்டு கொண்டோம். 'என்றான் அதில் ஒருவன். முதலாளிக்கு அவன் பேசியது ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் சுந்தர் நல்லவன் என்று சொல்வதாகப் புரிந்து கொண்டார். அவர் அவர்கள் அனைவரையும் ஒருசேர பார்த்து விட்டு, மேற்கொண்டு என்ன சொல்ல வருகிறார்கள் என்று எதிர்பார்த்தார். சுந்தர் கைகளை மார்பின் குறுக்கே கட்டியபடி தரையைப் பார்த்து பவ்யமாக நின்றிருந்தான்.

'சரி தம்பிங்களா. . . . சுந்தருக்குப் பாட்டுன்னா ரொம்ப விரும்பி கேக்கிறதை நானும் கவனிச்சிருக்கேன். சரி சரி. . . ரொம்ப நல்லதா போச்சு. . . நீங்களே அவன கூட்டிட்டு வந்து எங்கிட்ட சேத்ததுக்கு.' என்றவர், 'வாப்பா சாப்பிட்டு. நீங்களும் இருங்க மோர் கொண்டுவர சொல்றேன்.' என்றவர் மாலையைப் பார்த்தார்.

'அதெல்லாம் வேண்டாம் அய்யா. நாங்கள் உங்களிடம் ஒரு நல்ல காரியம் பேசிவிட்டு செல்கிறோம்' என்றனர். 'சொல்லுங்க தம்பிகளா. . . . எதுவானாலும் நான் கேக்கிறேன்!'. என்று எல்லோரையும் ஒருசேர பார்த்தார்.

'அய்யா இந்த சுந்தர் எங்களுடன் சேர்ந்து பாட்டுப் படிக்கவும், ஏசுநாதரை மற்றவர்களுக்கு அறிவிக்கவும் விரும்புகிறான்'. என்றனர். அதைக் கேட்டதும் முதலாளிக்கு நெற்றி சுருங்க. . . சுந்தரை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்.

'அதெப்படி. . . !? இருக்காது. அவன் சிவ பக்தனாச்சே. யூசிக்காம தூங்கினத நான் பார்த்தே இல்ல. வேறெதையும்

கும்பிட மாட்டான். நீங்க சொல்றது நெசமாயிருக்காது. . . !' என்றார் சுந்தரை பார்த்தபடியே. அவர்கள் சொல்வதுதான் உண்மை என்பதைப் போல மெல்ல தலையாட்டினான் சுந்தர். 'அவன் தாய் தகப்பன் இல்லாத பிள்ளைப்பா. இந்தக் கடையிலிருந்து சம்பாதிச்சி, பெரியாளாகி அவன் ஊருக்கு போகணுமுன்னு அடிக்கடிச் சொல்லுவான். நல்ல பையன்.' என்றார்.

சுந்தர் அவரை மெல்ல நிமிர்ந்து பார்த்து. . . 'அய்யா, எனக்கு இப்ப அது எல்லாத்தையும் விட இந்த ஏசு நாதரை தான் ரொம்ப பிடிச்சிருக்கு. நான் இவர்கள் சொல்லுதபடி இவங்க கூடயே இருக்க விரும்புதேன்.' என்றவன் தொடர்ந்து அவரைப் பார்க்க முடியாமல் தலைக் குனிந்து நின்றான்.

அதைக் கேட்டப் பிறகு என்ன சொல்வதென்று தெரியாமல் குழப்பத்தோடு நின்றிருந்தார் முதலாளி.

'சுந்தரு நீ என்ன இப்படி சொல்றாப்பா , எல்லாத்தையும் யோசனபண்ணி தான் பேசறியா?' என்றான் மாலையன். 'ஆமாண்ணன். நான் அடிக்கடி அய்யாவையும், உங்களையும் பாக்க இங்க வருவேன்' என்றான் முதலாளியை அன்பொழுகப் பார்த்துக் கொண்டே. . !

'சுந்தரு. . . . அது என்னன்னாப்பா. . . அதாவது வந்து. . . எனக்கு ஒன்னும் சொல்லுவதுக்கு இல்லப்பா. நீ எங்கிருந்தாலும் நல்லா இருக்கணும். அது போதும் எனக்கு' என்றார். அவரது குரலில் அன்பு கலந்த கரகரப்பும், பிரிவினத் தவிப்பும் தெரிந்தது. சுந்தர் அவரது கால்களில் விழுந்து தேம்பியழுதான். 'தம்பி சுந்தரு . . . அழாதேப்பா. எழும்பு எழும்பு' என்றான் மாலையன். முதலாளி குனிந்து அவனைத் தூக்கினார்.

'சரி, எங்க இருந்தாலும் அவன் நல்லா இருக்கணும். இதுவரை அவனிடத்தில நான் எந்த குத்தம் குறையையும் காணலை. ஆண்டவன் அவனை நல்லா வைப்பானு எனக்கு முழு நம்பிக்கையிருக்கு. வாங்க எல்லோரும் வீட்டுக்கு வந்துட்டு பிரார்த்தனைச் செஞ்சிட்டுப் பெறகு கூட்டிட்டு போங்க' என்றார் முதலாளி. அவரது கண்கள் கலங்கியிருந்தது.

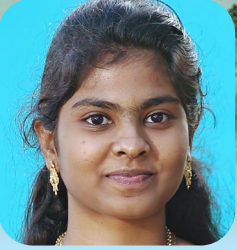
'சரி அய்யா. இன்று நாங்கள் சுந்தரை எங்கள் குருவானவரிடம் அழைத்துச் செல்வோம். அவர் இறை சித்தத்தை அறிந்து . . பிறகு தான் சுந்தரை அங்கு வைத்துக் கொள்வதைப் பற்றி முடிவெடுப்பார்' என்றான் மற்றொருவன். முதலாளி லேசான தெளிவோடு எல்லோரையும் பார்த்துத் தலையசைத்தார். இதைக் கேட்டதும் சுந்தருக்கு லேசாக மனம் கனத்தது.

'ஒருவேளை அந்த இயேசு தெய்வம் என்னை ஏற்று கொள்ளாமல் போய்விடுமோ. . . !??' அவன் முகம் முழுவதும் சோகத்தின் வினாக்குறிகள். . . !!

தொடரும். . .

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு

பகுதி 3

ரெயினா சுஜித்

திருநெல்வேலி திருச்சபையின் வரலாறு - பகுதி 3

முன்னைய பதிவுகளில் நாம் திருநெல்வேலியின் பழமையான வரலாற்றினையும், அப்பகுதியில் ரோம கிறிஸ்தவம் எவ்வாறு காலூன்றியது என்பதையும் விரிவாக ஆராய்ந்தோம். குறிப்பாக, இப்பகுதி மக்கள் கிறிஸ்தவத்தையும் ரோம கிறிஸ்தவத்தின் போதனைகளையும் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதை விளக்கமாக பார்த்தோம். இந்த மாத பதிப்பில், அந்த வரலாற்று தொடரின் அடுத்த அத்தியாயத்தை தொடர்ந்து காண்போம்.

1600ம் ஆண்டிலிருந்து, இப்பணித்தளத்தின் வரலாறு மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படுகிறது:

1. தென்னிந்தியாவில் ஜெசுயிட் சபையின் மிகப்பெரிய மற்றும் முக்கிய மையமாக விளங்கிய மதுரை பணித்தளம் (Madura Mission)
2. கடலோர பணித்தளம் (Coast Mission),
3. திருநெல்வேலி (Tinnevely) உள்நாட்டுப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகள். (Inland Mission)

மதுரை பணித்தளம் (Madura Mission)

மதுரை பணித்தளமும் நோபிலியும் (The Madura Mission and Nobili) (1600-1744)

கருவாடு வியாபாரத் தொடர்பில், பரதவ மக்கள் கூட்டத்தினர் (Paravas) பல்வேறு நகரங்கள் மற்றும் பெரிய கிராமங்களில் வசித்து வந்தனர். குறிப்பாக, மதுரையில் (Madura) ஒரு குழுவினர் வாழ்ந்தனர். 1595ல் பாதிரியார் கொன்சால்வ் பெர்னாண்டஸ் (Fr. Gonzalve Fernandez) தலைமையில் மதுரை ஒரு மிஷன் நிலையமாக திறக்கப்பட்டது. அவர் விரைவில்

ஒரு தேவாலயம் மற்றும் மருத்துவமனையைக் கட்டினார். பிராமணர்களிடையே சுவிசேஷம் அறிவித்து வந்தவர் இந்து குழந்தைகளுக்கு கல்வி கற்பிப்பதற்காக பள்ளியையும் திறந்தார். எனினும், பரதவ மக்கள் கூட்டத்தினரை தவிர மற்ற மக்கள் கூட்டத்தினரிடையே அவருக்கு வெற்றி கிடைக்கவில்லை.

1606ல், பாதிரியார் ராபர்ட் தே நோபிலி (Fr. Robert de Nobili) மதுரைக்கு வந்தார். அவர் அக்காலத்தில் உயர்வாக கருதப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினரிடையே புதிய மற்றும் துணிச்சலான முறையில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். உயர்வாக கருதப்பட்ட இந்து பிராமணர்கள் மட்டுமல்லாமல், அந்தக் காலக்கட்டத்தில் இம்மக்களால் தாழ்வாக கருதப்பட்ட வேளாளர்கள் (Vellalas) போன்ற சூத்திர மக்கள் கூட்டத்தினரும் - போர்த்துகீசியர்கள் மற்றும் சாதி ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் மூலம் வந்த கிறித்தவத்தை ஏற்க மறுத்தனர். போர்த்துகீசிய பரங்கிகளை (வெளிநாட்டவர்களை அக்காலத்து மக்கள் பரங்கிகள் என்று அழைத்தனர்) அவர்கள் மாட்டிறைச்சி உண்பவர்களாகவும், தேவாலயங்களில் காலணி அணிபவர்களாகவும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கூட்டத்தினரின் சேவையை ஏற்றுக்கொள்பவர்களாகவும் பார்த்தனர்.

நோபிலி தன்னை ஒரு பரங்கி அல்ல, ஒரு ரோமானிய அரச அல்லது போர்வீரர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று அறிவித்தார். அவர் உயர் சாதி சந்நியாசியின் உடையையும் வாழ்க்கை முறையையும் பின்பற்றினார். பிராமண வேலையாட்களால் மட்டுமே சேவை செய்யப்பட அனுமதித்தார். பாதிரியார் பெர்னாண்டஸ் மற்றும் பிற போர்த்துகீசியர்கள் அல்லது தாழ்ந்த சாதி கிறிஸ்தவர்களுடனான தொடர்புகளை ரகசியமாக மட்டுமே வைத்துக்கொண்டார். நகரின் பிராமணர் பகுதியில் தனக்கென தனி தேவாலயத்தையும் கட்டினார்.

மற்றொரு புறம், நோபிலி 'உயர் இந்து மதக் கோட்பாடுகளைக் கற்றுக்கொண்டு, கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளை அதன் சொற்களால் விளக்க முயன்றார். உயர்தர தமிழ் மற்றும் சமஸ்கிருதத்தில் முழுமையான தேர்ச்சி பெற்றதால், மத விவாதங்களில் மிகவும் அறிவுள்ள பிராமணர்களை சமாளிக்க முடிந்தது. கிறிஸ்தவ வரலாறு மற்றும் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய 'நான்காவது வேதம்' என்ற நூலை வெளியிட்டார்.

1611ல் அவர் 87 உயர் சாதி இந்துக்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார், 1623ல் அது 300 ஆக உயர்ந்தது. 1658ல், தனது மேலதிகாரிகளின் ஒப்புதலுடன், உயர் சாதியினர் மற்றும் தாழ்ந்த சாதியினரிடையே பணிபுரிவதற்கான ஒரு முறையை உருவாக்கினார். சந்நியாசி மிஷனரிகள் பிராமணர்களுக்கும், பண்டார சுவாமிகள் என்று அழைக்கப்பட்ட பிற மிஷனரிகள் தாழ்ந்த சாதியினருடனும் மிஷனரி பணி செய்தனர்.

1648ல் நோபிலி உடல்நிலை காரணமாக யாழ்ப்பாணத்திற்கும் (Jaffna), பின்னர் மயிலாப்பூருக்கும் (Mylapore) அனுப்பப்பட்டார். அங்கு தனிமையில் வாழ்ந்து, கடுமையான தவ வாழ்க்கையை தொடர்ந்து, 1656ல் காலமானார். அப்போது மதுரை மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளியில் பிராமண குருமார்களுடன் தொடர்புடைய சுமார் ஆயிரம் கிறிஸ்தவர்களும், மதுரை, தஞ்சாவூர் மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் இரண்டரை ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தாழ்ந்த சாதி கிறிஸ்தவர்களும் இருந்தனர்.

நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மதுரை மிஷன் இதே பாதையில் தொடர்ந்தது. கிறிஸ்தவ சபைகள் பாண்டிச்சேரி (Pondicherry), மைசூர் (Mysore), கோல்கொண்டா (Golconda/Hyderabad), மறவர் நாடு (இராமநாதபுரம்) மற்றும் திருநெல்வேலி வரை பரவின. 1703ல் பிரெஞ்சு ஜெசுயிட்கள் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து வடக்கு மற்றும் மேற்குப் பகுதிகளின் பணிகளை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

போர்கள், பஞ்சங்கள் மற்றும் கடுமையான துன்புறுத்தல்களால் கிறிஸ்தவர்களும், மிஷனரிகளும் பாதிக்கப்பட்டனர். மறவர் நாட்டில் 1686-1695 காலக்கட்டத்தில் கடும் துன்புறுத்தல்கள் நடந்தன. பாதிரியார் ஜான் தே பிரிடடோ (Fr. John de Britto) 1693ல் வோர்லூரில் (Worlur) மாறினார். சில ஆண்டுகள் அமைதி நிலவியது, ஆனால் 1710, 1714, 1715 ஆகிய ஆண்டுகளில் மீண்டும் துன்புறுத்தல்கள் தொடர்ந்தன.

குறிப்பாக 18ஆம் நூற்றாண்டில், நோபிலி மற்றும் அவரை சார்ந்தவர்கள் பின்பற்றிய கொள்கைகள் மற்றும் செயல் முறைகளுக்கு எதிராக கடும் எதிர்ப்புகளை மதுரை மிஷன் சந்தித்தது. 1623ல் பதினைந்தாம் கிரகோரியின் (Gregory XV) நீருபம், பிராமண பூநூலை சமூக அந்தஸ்து மற்றும் பதவியின் அடையாளமாகவும், இந்து குளியல் விதிகளை சுகாதார விஷயமாகவும் கருத அனுமதித்தது.

1704ல், மலபார் சபங்குகள் என்று அழைக்கப்பட்ட விவகாரத்தை கையாள இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட கர்தினால் டி டூர்னான் (Cardinal de Tournon), மிஷனரிகள் இந்து

மதத்துடன் இணக்கமாக இருக்க கூடிய அளவை கணிசமாக குறைத்தார். குறிப்பாக சாதி ஒதுக்கப்பட்டவர்களின் வீடுகளுக்குள் பிராமண மிஷனரி நுழைய வேண்டும் என்றும் நோயுற்ற சாதி ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்கு திருவருட்சாதனங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டார். 1706ல் போப் இந்த உத்தரவுகளை ஏற்றுக்கொண்டார்.

மதுரை மிஷனின் குருக்கள் இந்த உத்தரவுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதைத் தவிர்த்தனர். 33 ஆண்டுகள் அவர்களும் அவர்களது நண்பர்களும் தங்கள் நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்தினர். ஆனால் 1727 மற்றும் 1754ம் ஆண்டிலும் ரோம் இந்த உத்தரவுகளை உறுதிப்படுத்தியது. 1739ல் அனைத்து பிஷப்புகளும் மிஷனரிகளும் இதற்கு கீழ்ப்படிவதாக சத்தியப்பிரமாணம் எடுக்க வேண்டும் என்ற உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்பட்டது. இறுதியாக, 1744ல் பதினான்காம் பெனடிக்டின் (Benedict XIV) நீருபம் முந்தைய முடிவுகளை உறுதிப்படுத்தியது. அதே சமயம், சில மிஷனரிகள் தாழ்ந்த சாதியினரிடையே மட்டும் பணியாற்ற அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

இந்த முடிவுகள் தாழ்ந்த சாதியினருக்கும் உயர் சாதியினருக்கும் முற்றிலும் தனித்தனி தேவாலயங்கள் கட்டப்படுவதற்கு வழிவகுத்தது. 1650 முதல் இரட்டை தேவாலயங்கள் கட்டும் முறை பின்பற்றப்பட்டது. அதாவது இரண்டு முற்றிலும் தனித்த பகுதிகள் மற்றும் தனி நுழைவு வாயில்களுடன், ஆனால் தாழ்ந்த சாதி கிறிஸ்தவர்கள் உயர் சாதிப் பகுதியின் ஆல்டர் பகுதியினை ஒரு வாயில் வழியாகப் பார்க்க முடியும்படி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. 1744க்குப் பிறகு மதுரை, காமையநாயக்கன்பட்டி (Kámaiyánayakanpatti) (அப்போது திருநெல்வேலியின் முக்கிய நிலையங்களில் ஒன்று), மற்றும் திருநெல்வேலியில் தனியாக தாழ்ந்த சாதியினருக்கென்று தேவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, போப்பின் ஆணைகளை அமல்படுத்துதலும், தாழ்ந்த சாதி மிஷனரிகளை நியமித்தலும் மிஷன் குருக்கள் எதிர்பார்த்த விளைவுகளையே ஏற்படுத்தின. தாழ்ந்த சாதி மிஷனரிகளுடன் தொடர்பு கொண்ட அனைத்து சூத்திர கிறிஸ்தவர்களையும் அவர்களது சாதியினர் புறக்கணித்தனர். பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் கிறிஸ்தவத்திற்கு வந்தனர் - வெவ்வேறு ஆதாரங்களின்படி பத்தாயிரம் முதல் ஐம்பதாயிரம் வரை. அந்த நேரத்தில் மிஷனுடன் தொடர்புடைய கிறிஸ்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை:

1. மறவர் நாடு மற்றும் மீனவர் கரையோரத்தில் 120,000,
2. மதுரை மற்றும் திருச்சிராப்பள்ளியில் (மதுரை என்பது திருநெல்வேலி உள்ளாட்டையும் உள்ளடக்கியது) 150,000,
3. கர்நாடகத்தில் (Carnatic) 80,000,
4. மைசூரில் 35,000 ஆக இருந்தது.

கடலோர பணித்தளம் (Coast Mission)

கடற்கரையோர மிஷனும் உள்ளாட்டு விரிவாக்கமும் (1600-1773)

கடற்கரையோர மிஷனின் பாதிரியார்கள் இந்த உத்தரவுகளை (பெனடிக்டின் நிருபம்) தங்கள் பணிக்கு ஒரு கட்டம் அடியாக உணர்ந்தனர். ஆனால் விரைவில் போர்த்துகீசிய அரசாங்கம் ஜேசுயிட் சமுதாயத்தை அழிக்க வேண்டுமென்றே முடிவெடுத்து அதில் வெற்றி பெற்றபோது, மிஷன் முழுவதும் சரிந்து விழுந்தது. 1759ல், மேற்குக் கடற்கரையில் இருந்த அனைத்து ரோம மிஷனிகளும் நாடு கடத்தப்பட்டனர். உள்நாட்டிலும் கீழ்க்குக் கடற்கரையிலும் இருந்தவர்களுக்கான நிதியும் நிறுத்தப்பட்டது. உள்நாட்டிலும் கீழ்க்குக் கடற்கரையிலும் இருந்த சில மிஷனிகள் ஒவ்வொருவராக இறக்கும் வரை அங்கேயே தங்கினர். மேற்குக் கடற்கரையிலிருந்து சில கோவன் (Goan) பாதிரியார்கள் அனுப்பப்பட்டனர். ஆனால் மிஷன் பகுதி முழுவதிலும் உள்ள பணி அறுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கைவிடப்பட்டது என்று சொல்வது மிகையாகாது.

1600 முதல் 1773 வரை, கடற்கரையோர மிஷன் வளர்ச்சியையும் கஷ்டங்களையும் சந்தித்தது. 1609 முதல் 1621 வரை, கொச்சின் (Cochin) பிஷ்புடனான கருத்து வேறுபாடுகள் காரணமாக ஜேசுயிட் பாதிரியார்கள் கடற்கரையிலிருந்து விலக வேண்டியிருந்தது. சபைகள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டன. முத்துக்குளிப்பு தொழில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் நடைபெறாததும் இதற்கு காரணமாக அமைந்தது. 1616ல், ஒரு பாதிரியார் கூற்றுப்படி, பெரும்பாலான தேவாலயங்கள் அழிக்கப்பட்டன, பல கிறிஸ்தவ கிராமங்கள் கிட்டத்தட்ட வெறிச்சோடிப்போயின. இந்துக்களிடையே சிதறடிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் இந்து பழக்கவழக்கங்களுக்கு திரும்பினர். இருபதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் இருந்த இடத்தில் ஆறாயிரம் பேர் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தனர்.

1621ல் பாதிரியார்கள் திரும்பி வந்ததால், பணிகள் மீண்டும் முன்னேறியது. 1644ல், கடற்கரையில் பணியாற்றிய பன்னிரண்டு பாதிரியார்களின் கீழ் மொத்தம் இருபத்தாறாயிரம் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர். இதில் திருநெல்வேலி (Tinnevely) உள்நாட்டில் ஆயிரத்து ஐநூறு பேர் அடங்குவர்.

1658ல், டச்சுக்காரர்கள் தூத்துக்குடி (Tuticorin) மற்றும் முத்துக்குளிப்பு கடற்கரையைக் கைப்பற்றினர். கடற்கரை நகரங்களிலிருந்து பாதிரியார்களை வெளியேற்றி, மீன்பிடி மக்களை புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவத்திற்கு மாற்ற முயன்றனர். டச்சுக்காரர்களின் குருவானவர் பிலிப் பால்டேயஸ் (Philip Baldaeus) கூறியதாவது:

‘ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையுடன் இணைந்ததிலிருந்து, மீன்பிடி மக்கள் கிறிஸ்தவத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக இருந்தனர். அவர்களை புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவத்திற்கு இழுப்பது மிகவும் கடினம். ஜெப மாலை பயன்படுத்துவதும், சிலுவை அடையாளம் செய்வதும் தவிர, தாங்கள் பின்பற்றுவதாகக் கூறும் கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை கோட்பாடுகளை அவர்கள் அறியவில்லை. 1661ல், கடற்கரையோர தேவாலயங்களைப் பார்வையிட்டு அங்கு சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவர முயற்சிக்குமாறு

தூத்துக்குடியிலிருந்து கொல்லம் (Quilon) வரை பயணம் மேற்கொள்ள எனக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. ஆனால் அந்த நாட்டில் இன்னும் பெரும் எண்ணிக்கையில் போப்பின் பாதிரியார்கள் இருந்ததால் எனது முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை.’

பின்னர் அவர் கூறுகையில், மீன்பிடி கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாச அறிக்கை, கர்த்தரின் ஜெபம், பத்து கட்டளைகள், மற்றும் ஹெயில் மேரி ஆகியவற்றை மனப்பாடமாகச் சொல்ல முடிந்தது என்றும், அவர் புறப்பட்ட பிறகு, ‘லிஸ்பன் (Lisbon) நகரைச் சேர்ந்த வணக்கத்துக்குரிய ஜான் பெரேரா அல்மெய்யா (John Ferreira Almeyda) ஒரு வருடம் முழுவதும் மீன்பிடி மக்களை சீர்திருத்த முயன்றார், ஆனால் என்னை விட குறைவான வெற்றியே பெற்றார்’ என்றும் குறிப்பிட்டார்.

தூத்துக்குடியைப் பற்றி பால்டேயஸ் குறிப்பிடுகையில், ‘இது சுவர்கள், அகழிகள் அல்லது வாயில்கள் இல்லாத ஒரு பெரிய கிராமம் தான். மூன்று விசாலமான தேவாலயங்களும், கடலில் இருந்து நல்ல தோற்றத்தை அளிக்கும் கல்லால் கட்டப்பட்ட ஏராளமான அழகிய வீடுகளும் உள்ளன.’

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, டச்சுக்காரர்கள் மீன்பிடி மக்களை தங்கள் ஆலயத்துக்கு வரும்படி கட்டாயப்படுத்த முயன்றபோது, சாதித் தலைவர் சீர்த்திருத்த டச்சு தேவாலயத்திற்கு யாரும் செல்ல வேண்டாம் என்று தடை விதித்தார். ஒரே ஒரு நபர் மட்டுமே சென்றார். அவர் தேவாலயத்திலிருந்து வெளியே வந்தபோது தலைவர் அனுப்பிய ஆயுதம் ஏந்திய மனிதர்கள் அவரைக் கொன்றனர். டச்சுக்காரர்களால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. எனினும், பின்னர் வந்த டச்சு ஆளுநர்கள் ரோம பாதிரியார்கள் தூத்துக்குடிக்குத் திரும்ப அனுமதித்தனர். 1700க்குள் அவர்களுக்கும் டச்சு அதிகாரிகளுக்கும் இடையே நல்ல உறவுகள் ஏற்பட்டன. தூத்துக்குடியில் உள்ள டச்சு தேவாலயம் 1750ல் கட்டப்பட்டது. இறுதியில் அது தென் இந்திய திருச்சபையின் (Church of South India) பயன்பாட்டுக்கு மாறியது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1700ல் கடற்கரையில் இருந்த முக்கிய கிறிஸ்தவ கிராமங்கள் தெற்கிலிருந்து வடக்காக பெரியதாழை (Periyathalai), மணப்பாடு (Manappadi), ஆலந்தலை (Alandalai), புன்னைக்காயல் (Punnaikayal), மற்றும் தூத்துக்குடி (Tuticorin) ஆகியவை.

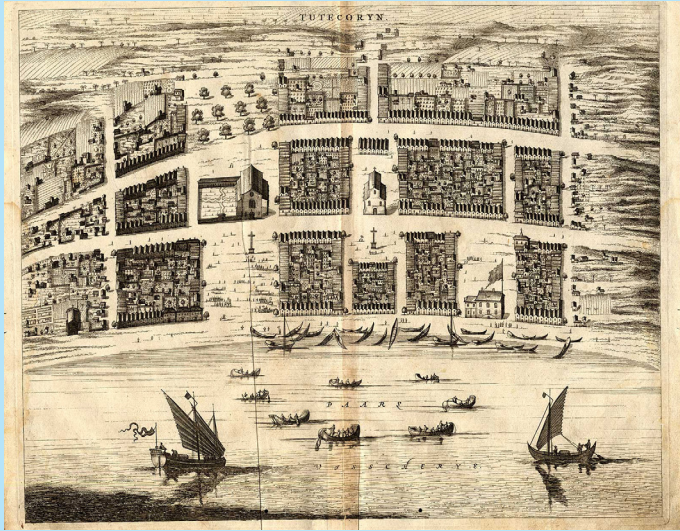
1719ல், மீன்பிடி கிறிஸ்தவர்கள் மிஷனிகளுக்கு எதிராக

ஒரு வகையான கலகம் செய்தனர். திருச்சிராப்பள்ளி (Trichinopoly) யிலிருந்து பாதிரியார் பெர்தோல்டி (Fr.Bertholdi) திருச்சபையில் ஒழுங்கை மீட்டுக்கவும் ஆன்மீக வாழ்வை புதுப்பிக்கவும் உதவ அனுப்பப்பட்டார்.

1720ல் அவர் எழுதியதாவது: 'தங்களது இயல்பான சூழ்ச்சி மனப்பான்மையால் ஈர்க்கப்பட்டு, டச்சுக்காரர்களால் வழிநடத்தப்பட்டு, ரோம கிறிஸ்தவத்தை மறைமுகமாக அழிக்க அவர்களின் உணர்ச்சிகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். வெளிப்படையான தாக்குதல்கள் பலனளிக்காத நிலையில், மீன்பிடி மக்கள் தங்கள் மிஷனரிகளுக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்து, சூழ்ச்சிகள் மற்றும் வன்முறை மூலம் அனைவரையும் கடற்கரையிலிருந்து வெளியேற்றினர்.'

அவர் வந்தபோது, புயல் தணிந்திருந்தது, மிஷனரிகளும் திரும்பி வந்திருந்தனர். ஆனால் ரோம திருச்சபைக்குள் கடுமையான மாற்றங்கள் இருந்தன. அவர் தூத்துக்குடியில் ஒரு மாதம் இக்னேஷியன் தியானத்தை நடத்தினார். இது சாதித் தலைவர் ஸ்டீபன் டா குரூஸ் (Stephen da Cruz) உட்பட பலரை மீண்டும் ரோம கிறிஸ்தவத்திற்கு மாற்ற வைத்தது. புன்னைக்காயலிலும் மணப்பாட்டிலும் இதே போன்ற தியானங்கள் நடத்தப்பட்டன.

1760ல், கடற்கரையில் முப்பத்தைந்து தேவாலயங்களுடன் எட்டு மிஷன் நிலையங்கள் இருந்தன.

திருநெல்வேலி (Tinnevely) உள்நாட்டுப் பகுதியில் கிறிஸ்தவம் (Inland Mission)

இப்போது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் உள்பகுதிகளில் கிறிஸ்தவம் வளர்ந்த விதத்தை பார்ப்போம். 1600க்குள், கிறிஸ்தவம் கடற்கரையிலிருந்து உள்நோக்கி பரவத் தொடங்கியது. முக்கியமாக மீன்பிடி மக்களிடையே, மேலும் பிற தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரிடையேயும் பரவியது. 1600ல், கடற்கரை பாதிரியார்களில் ஒருவர் உள்நாட்டுப் பணிக்கு நியமிக்கப்பட்டார். 1602ல் மிஷனிலிருந்து ஐரோப்பாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட வருடாந்திர கடிதம் கூறுவதாவது:

'பாதிரியார்கள் உள்நாட்டில் சற்று தூரம் ஊடுருவியுள்ளனர். அங்கு ஐந்து தேவாலயங்களும், 2,400 கிறிஸ்தவர்களும் உள்ளனர். உள்நாட்டில் பன்னிரண்டு லீக்குகள் தொலைவில், முன்பு நாயக்கர்களும் நாட்டின் தலைவர்களும் வசித்த பெரிய நகரத்திற்கு சற்று வெளியே புனித பர்த்தலோமியோவுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட தேவாலயம் ஒன்று உள்ளது. கடவுளின் உதவியுடன் ஒரு பெரிய கிறிஸ்தவ சமூகத்தை உருவாக்க அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். ஏற்கனவே அங்கு ஐம்பது கிறிஸ்தவர்கள் உள்ளனர். நகரத்திற்குள்ளேயே ஒரு தேவாலயம் கட்ட நகரின் தலைவருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துகிறார்கள். பாதிரியார்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதால் மட்டுமே காரியங்கள் தாமதமாகின்றன.' இந்த பெரிய நகரம் பாளையங்கோட்டை (Palamcottah) அல்லது திருநெல்வேலியாக (Tinnevely) இருக்க வேண்டும்.

அடுத்த ஆண்டில், ஒரு பாதிரியார் உள்நாட்டில் பதினான்கு லீக்குகள் தூரம் சென்று, ஒன்பது தேவாலயங்களைக் கட்டியதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. 1621ல், முன்பு குறிப்பிட்டபடி பாதிரியார்கள் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கடற்கரையில் இல்லாத நிலையில், உள்நாட்டுப் பணி புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஒரு பாதிரியார் சபைகளைப் பார்வையிட்டு புதுப்பிக்க உள்நாட்டில் நீண்ட பயணம் மேற்கொண்டார். திருக்கலூரில் (Tirukaluru) (ஸ்ரீவைகுண்டம் அருகே) சுமார் எழுநூறு கிறிஸ்தவர்களையும், நாயக்கர் ராஜ்யத்தின் இரண்டாவது முக்கிய நகரமான பாளையங்கோட்டை, அல்லது திருநெல்வேலியான பாளையத்திலும் (Palayam) கிறிஸ்தவர்களைக் கண்டார்.

1644க்குள், திருக்கலூர் ஒரு முறையான மிஷன் நிலையமாக மாறியது. அங்கு ஒரு தேவாலயமும் ஐந்து நூறு கிறிஸ்தவர்களும் இருந்தனர். உள்நாட்டில் முறையான தேவாலயம் இருந்த ஒரே இடம் இது தான். மற்ற இடங்களில் சிறிய சிற்றாலயங்கள் மட்டுமே இருந்தன. திருக்கலூர் பாதிரியார் பார்வையிட்ட கிராம சபைகளின் பட்டியல் **கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:** 'ஸ்ரீவைகுண்டம் (Srivaigundam) (133 கிறிஸ்தவர்கள்), பாளையம் (70), மற்றும் கயத்தார் (Kayattar) (18), பாளையங்கோட்டையிலிருந்து வடமேற்காக வீரவநல்லூர் (Viravenallur) வழியாக கடையநல்லூர் (Kadaiyanallur) வரை நீண்ட சிறு சபைகளின் வரிசை, மேலும் மலைகளுக்கு அருகே களக்காடு (Kalakad) உட்பட **தென்மேற்கே சில சபைகள்:**

1650 முதல், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் உள்பகுதிகள் (குறைந்தபட்சம் மீன்பிடி மக்கள் அல்லாத சபை) மதுரை (Madura) அல்லது திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து இயக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. 1680 வாக்கில் கயத்தார் ஒரு குறிப்பிட்ட மிஷன் நிலையமானது, ஆனால் 1688ல் காமையநாயக்கன்பட்டி (Kamaiyanayakanpatti) மிஷனரியின் வசிப்பிடமாக மாறியது.

1680 வாக்கில், வடக்கன்குளம் (Vadakankulam) சாந்தை (Sandai) என்ற சாணார் பெண்ணின் மனமாற்றத்துடன் அவர்களுக்கென்று முதல் ரோம கிறிஸ்தவ சபை தொடங்கியது. 1685ல் அங்கு ஒரு ரோம தேவாலயம் கட்டப்பட்டது. 1701ல்

அது ஒரு மிஷன் நிலையமாக்கப்பட்டது. மிஷன் முறிவடையும் வரை வடக்கன்குளமும் காமையநாயக்கன்பட்டியும் தொடர்ந்து செயல்பட்டன.

1715ல், வடக்கன்குளம் பங்கில் 4,128 கிறிஸ்தவர்கள் இருந்தனர். இவர்கள் கிட்டத்தட்ட அனைவரும் சாணார்கள். எனினும் 1740 வாக்கில் சில வெள்ளாளர்களும் (Vellala) அங்கு சேர்ந்தனர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் சிறிது காலம், பாளையங்கோட்டையிலிருந்து செல்லும் சாலையில் அருகே உள்ள குருகல்பட்டி (Gurukulpatti) என்ற சிறிய கிராமம் காமையநாயக்கன்பட்டிக்கு பதிலாக மிஷனரியின் வசிப்பிடமாக இருந்தது.

பிரபல மிஷனரியும் அறிஞருமான பாதிரியார் கான்ஸ்டன்ட் பெஸ்கி (Fr. Constant Beschi) 1715 முதல் 1716 வரை அங்கு வசித்தார். ஒரு முறை கிராமத்து பிராமணர்கள் அவரைக் கொல்ல இருந்தபோது, கயத்தாரில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் காப்பாற்றினார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சம்பவத்திற்குச் சற்று பிறகு, அவர் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கு மாற்றப்பட்டு 1740 வரை அங்கு பணியாற்றினார். அந்த ஆண்டில், மராட்டியர் படையெடுப்பின் போது, மராட்டியர்கள் ஆக்கிரமித்த மாவட்டங்களிலிருந்து அனைத்து மிஷனரிகளும் தப்பி ஓட வேண்டியிருந்தது. பெஸ்கி மணப்பாட்டிற்கு வந்து இறக்கும் வரை அங்கு வாழ்ந்தார். (1742 முதல் 1746)

வீழ்ச்சியும் புதுப்பிப்பும் (1773-1837)

மதுரைமிஷனுடன் தொடர்புடைய மறவர் நாட்டைப் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். இதன் தெற்குப் பகுதி தற்போது இராமநாதபுரம் (Ramanathapuram) மாவட்டமாக உள்ளது. இப்பகுதியில் மிஷன் பணி 1660-ஆம் ஆண்டளவில் தொடங்கியது. 1715-இல், கடற்கரைப் பகுதிகளிலும், இராமநாதபுரத்திற்கு கிழக்கு மற்றும் தென்கிழக்கே உள்ள தீவுகளிலும் தேவாலயங்கள் இருந்தன. உள்நாட்டில் தேவாலயங்கள் இருந்ததாக குறிப்பிடப்படவில்லை, ஆனால் அடிக்கடி ஏற்பட்ட குழப்பங்கள் மற்றும்

துன்புறுத்தல்களால் அவற்றின் எண்ணிக்கையும் வலிமையும் தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டே இருந்தன.

1742-ஆம் ஆண்டில் மறவர் அரசில் பணியாற்றிய பாதிரியார் ரோசி (Fr. Rossi), தரங்கம்பாடியின் (Tranquebar) புராட்டஸ்டன்டுகள் மறவர் நாட்டிற்குள் ஊடுருவியதாகவும், லஞ்சம் மற்றும் சூழ்ச்சிகள் மூலம் ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்தவர்களை மாற்ற முயன்றதாகவும், ஆனால் அது வெற்றி பெறவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். இதனைப் பற்றி நமது அடுத்த அத்தியாயத்தில் விரிவாக காண்போம். 1731-இல், திருச்சிராப்பள்ளி (Trichinopoly) மாவட்டத்திலிருந்து பெஸ்கி (Beschi) எழுதியதாவது:

‘லூத்தரன்களால் இந்த மிஷனுக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளது. அவர்கள் நரக வெறியுடன் இருந்து, மந்தையைச் சுற்றி இரையைத் தேடி அலைகின்றனர்.’

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டபடி, ஜேசுயிட் பாதிரியார்கள் 1759-இல் மேற்குக் கரையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர், மற்றும் மிஷனே 1773-இல் கலைக்கப்பட்டது. எனினும், கீழ்க்குக் கடற்கரையிலும் உள்நாட்டிலும் இருந்த சில பாதிரியார்கள், உள்ளூர் கிறிஸ்தவர்களின் நன்கொடைகளில் வாழ்ந்து, போர்த்துகீசிய கிராங்கனூர் (Cranganore) பேராயர் மற்றும் கொச்சின் (Cochin) ஆயரின் கீழ் தொடர்ந்து பணியாற்றினர். 1775-இல், மீனவர் கடற்கரையில் ஆறு பாதிரியார்களும், திருநெல்வேலியின் (Tinnevely) உள்நாட்டில் வடக்கன்குளத்தில் (Vadakankulam) ஒருவரும், மறவர் நாட்டில் ஒருவரும் இருந்தனர்.

போர்த்துகீசிய ஆயர்கள் கோவாவிலிருந்து (Goa) இந்திய அல்லது இந்தோ-போர்த்துகீசிய பாதிரியார்களை அனுப்பி மிஷன்களுக்கு உதவினர். ஜேசுயிட் பாதிரியார்கள் படிப்படியாக இறந்ததும், பணி முழுவதும் இந்த பாதிரியார்களிடம் விடப்பட்டது. கடற்கரையில், 1790 வரை வீரபாண்டியப்பட்டினம் (Virapandyapatnam), ஆலந்தலை (Alandalai), மணப்பாடு (Manappad), மற்றும் ஊவரி (Uvari) ஆகிய இடங்களில் ஜேசுயிட் பாதிரியார்கள் இருந்தனர். மணப்பாடு கடைசியாக பாதிரியார் தங்கியிருந்த கடற்கரை நிலையமாக இருந்தது.

வங்காளம் (Bengal) மற்றும் புதுச்சேரியில் (Pondicherry) ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டிருந்த பிரெஞ்சு சோசைட்டி டெஸ் மிஷன்ஸ் எட்ராங்கெர்ஸ் (French Société des Missions Étrangères), 1771-இல் ரோமால் ஜேசுயிட்களின் கர்நாடக மிஷனின் பொறுப்பை பெற்றது. 1776, 1778, மற்றும் 1785-இல் மதுரை மற்றும் மீனவர் கடற்கரை மிஷன்களின் பொறுப்பையும் தெளிவற்ற வார்த்தைகளில் பெற்றது.

எனினும், மேற்குக் கடற்கரையிலுள்ள போர்த்துகீசிய பாதிரியார்கள் அந்த மாவட்டங்களின் மீதான தங்கள் அதிகாரத்தைத் தொடர்ந்தனர். அவர்கள் பிரெஞ்சு மிஷனரிகளின் பணிக்கு இயல்பாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்காவிட்டாலும், வெறும் மந்தமான ஒத்துழைப்பை மட்டுமே வழங்கினர். கோவன் பாதிரியார்களும் அதை தடுக்க எதுவும் செய்யவில்லை. எனவே, பிரெஞ்சு மிஷனரி சமூகம், தனது முயற்சிகளில் இவ்வாறு தடைப்பட்டு, பணியாளர்களும் குறைவாக இருந்ததால், மதுரை

மற்றும் மீனவர் கடற்கரை மாவட்டங்களுக்கு உதவ எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

இறுதியாக, மேலும் திட்டவட்டமான அதிகாரங்களுக்கான பிரெஞ்சு சமூக ஆயர்களின் வேண்டுகோள்களுக்கு, 1836-இல் கோரோமண்டல் கடற்கரை மற்றும் மதுரை மிஷன் மாவட்டத்தின் விகாரியேட் அப்போஸ்தல ஊழியர்களை உருவாக்குவதன் மூலம் பதிலளிக்கப்பட்டது. இந்த பகுதிகளின் அனைத்து மிஷன் பணிகளும் போர்த்துகீசிய ஆயர்களின் அதிகார வரம்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில், பிரெஞ்சு சமூகத்தின் வேண்டுகோளின் பேரில், மதுரை மற்றும் மீனவர் கடற்கரை மிஷன்கள் 1814-இல் மீண்டும் நிறுவப்பட்ட ஜேசுயிட சமூகத்திடம் மீண்டும் ஒப்படைக்கப்பட்டன. புதிய மிஷனின் முதல் பாதிரியார்கள் 1837-இல் வந்தனர்.

மேற்குக் கடற்கரையிலிருந்து ஜேசுயிட பாதிரியார்கள் நாடு கடத்தப்படும் வரை, கோவன் பாதிரியார்கள் அவர்களால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டனர். அதன்பிறகு, பிரெஞ்சு சமூக மிஷனிகள் மற்றும் பின்னர் வந்த ஜேசுயிட்களின் சாட்சியின்படி, இந்த பாதிரியார்களின் தரம் வேகமாக குறைந்தது. பெரும்பாலானோர் இந்தோ-போர்த்துகீசியர்கள், மற்றும் ஒரு அதிகாரி கூறுகையில், அவர்களிடம் போர்த்துகீசியர்களின் அனைத்து குறைபாடுகளும் தீய குணங்களும் இருந்தன. அவர்களுக்கு தமிழ் சிறிதளவே தெரியும், சமூக உயர்வு குறித்த தங்கள் சொந்த உணர்வால் நிரம்பியிருந்தனர், பெரும்பாலும் குடிகாரர்களாகவும் சண்டைக்காரர்களாகவும் இருந்தனர், போர்த்துகல் அரசர்களுக்கு முன்னாள் போப்புகள் வழங்கிய சிறப்பு சலுகைகளுக்கு அப்பால் கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி தெரியாதவர்களாக இருந்தனர்.

அந்த காலகட்டத்தின் பிரெஞ்சு மிஷனரி ஒருவர், அவர்கள் பொதுவாக அறியாமையுடனும், சோம்பேறிகளாகவும், குறுகிய மனப்பான்மை கொண்டவர்களாகவும் இருந்ததாகவும், சாதாரண மனம் தங்கள் தன்மையால் சபைகளை தங்களுக்கு எதிராக தூண்டிவிட்டதாகவும் விவரிக்கிறார்.

கோவன் பாதிரியார்களைப் பற்றிய இந்த விவரிப்புகள் போர்த்துகீசிய எதிர்ப்பு பாரபட்சத்தால் சிறிது நிறமேற்றப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் 1820 மற்றும் 1830-க்கு இடையில் பாலையங்கோட்டையில் (Palamcottah) இருந்த புராட்டஸ்டன்ட் மிஷனிகளின் கூற்றுப்படி பெரும்பாலானவர்கள் அறியாமையுடன் இருந்தனர் என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். எனினும், விதிவிலக்குகளும் இருந்தன. 1820-இல் ஹஃப் (Hough), சிலர் மிகவும் கல்வியறிவு பெற்றிருந்ததாகவும், 1829-இல் ரேனியஸ் (Rhenius) 'மாவட்டத்தை விட்டு சமீபத்தில் சென்ற திரு. பியடேட் (Mr. Piedade), ரோமன் கத்தோலிக்க விகாரியார்' பற்றி 'அவர் இங்கிருந்த காலத்தில் மிக நன்றாக நடந்துகொண்டார், நம்பிக்கை கொண்டவராகவும் சுவீசேஷத்தை மதிப்பவராகவும் தோன்றுகிறார்' என்றும் கூறுகிறார்.

எந்த நிலையிலும், கோவன் பாதிரியார்கள் எண்ணிக்கையில் போதுமானதாக இல்லை, பொதுவாக நிலையான குருத்துவப் பொறுப்புகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை,

ஆனால் திருச்சடங்குகளை நிர்வகிக்க சுற்றுப்பயணம் செய்தனர். மேலும் அவர்கள் தங்கள் மேலதிகாரிகளிடமிருந்து எந்த மேற்பார்வையையோ உதவியையோ பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமைகளில், சபைகள் எண்ணிக்கையில் கணிசமான இழப்புகளையும், தரத்தில் மிகவும் கடுமையான இழப்புகளையும் சந்திப்பது தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது. கணிசமான எண்ணிக்கையிலானோர் இந்து மதத்திற்குத் திரும்பினர்.

பின்னர் வரும் அத்தியாயங்களில் நாம் காணப்போவதுபோல், சிலர் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை வழங்கத் தவறிய உயிர்த்துழிப்புள்ள நம்பிக்கைகளையும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் நடைமுறைக்கான உதவியையும் புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவத்தில் கண்டனர். சில வெளிப்புற கடைபிடிப்புகளின் சாதி அல்லது குழு பழக்கமாக மட்டுமே மாறிய ஒரு சீரழிந்த மற்றும் ஒழுங்கற்ற பலர் பெயரளவில் ரோம கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தனர்.

கடற்கரை சபைகளில் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட உண்மையான இழப்பு பெரிதாக இல்லை, மேலும் திருநெல்வேலியின் உள்நாட்டிலுள்ள முக்கிய சபைகள் அனைத்தும் எண்ணிக்கையில் கணிசமாக குறைந்தபோதிலும் இருந்துகொண்டிருந்தன. இவ்வாறு, 1820-இல் ஹஃப் அறிவித்தபடி,

'திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் (மீனவர் கடற்கரையையும் சேர்த்து) சுமார் 30,000 ரோமன் கிறிஸ்தவர்கள் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ஐம்பத்து மூன்று தேவாலயங்கள் இருந்தன, ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு மறைக்கல்வி ஆசிரியர் இருந்தார், எட்டு பாதிரியார்கள் மாவட்டத்தில் பணியாற்றினர். வடக்கன்குளத்தில் ஒரு பள்ளி இருந்தது'.

1823-இல் ரேனியஸ், கடற்கரையில் தூத்துக்குடி (Tuticorin), கொம்பாடி (Kombádi), காயல்பட்டினம் (Kayalpatnam) ஆகிய இடங்களிலும், உள்நாட்டில் பாலையங்கோட்டை, திருநெல்வேலி (Tinnevely), பேட்டை (Petitai), சிவலாபேரி (Sivalaperi), திருக்கலூர் (Tirukaluru), கயத்தார் (Kayattar), வீரவநல்லூர் (Viravanallur), தென்காசி (Tenkasi), வடக்கன்குளம், களக்காடு (Kalakkad) ஆகிய இடங்களிலும் தேவாலயங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். பல ரோமன் கிறிஸ்தவர்கள் நிலக்கிழார்கள் மற்றும் வணிகர்கள் போன்ற மரியாதைக்குரிய நிலையில் இருந்தனர் என்று அவர் கூறுகிறார். மற்ற ஆதாரங்களிலிருந்து, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வாழ்ந்த சபைகளைப் பற்றியும், கர்னல் மார்டினெஸ் (Col. Martinez) 1803-ஆம் ஆண்டளவில் கட்டிய தேவாலயத்தைக் கொண்ட இராமநாதபுரத்தில் இருந்த சிறிய சபையைப் பற்றியும் அறிகிறோம்.

இந்தக் காலக் கட்டத்திலிருந்தே சீர்த்திருத்த கிறிஸ்தவம் திருநெல்வேலிக்குள் அடியெடுத்து வைக்க ஆரம்பித்தது. அடுத்த அத்தியாத்தில் சீர்த்திருத்த திருச்சபையின் துவக்கம் மற்றும் அவற்றின் சமுதாய மற்றும் கிறிஸ்தவ சீர்த்திருத்தங்களைப் பற்றி காண்போம்.

வதாடும். ...

வடலிவிளை – விசுவாசபுரம்

திருச்சபை வரலாறு

ஜா.ஜான் ஞானராஜ்
திருநெல்வேலி

ரேனியஸ் ஐயரவர்களின் நற்செய்திப் பணியால் வடலிவிளையில் புதிதாக கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு தொடர்ந்து துன்பங்கள் அங்கு கொடுக்கப்பட்டதால் வடலிவிளை கிராம கிறிஸ்தவர்கள் பாதுகாப்பாக வாழும்படிக்கு வடலிவிளைக்கு அருகில் கனம். ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கிராமமே விசுவாசபுரம்.

விசுவாசபுரம் – அமைவிடம்

திருநெல்வேலியில் இருந்து தெற்கே சுமார் 55 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் விசுவாசபுரம் கிராமம் அமைந்துள்ளது. திருநெல்வேலியில் இருந்து திருவனந்தபுரம் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் சுமார் 52 கிலோமீட்டர் தொலைவில் தெற்கு வள்ளியூர் விலக்கு உள்ளது இப்பகுதி 'பானா' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த இடத்தில் இருந்து மேற்கு நோக்கி செல்லும் சாலையில் சுமார் 2 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் வடலிவிளை எனும் வீரம் மிகுந்த கிராமம் உள்ளது. அந்த கிராமத்திலிருந்து வடகிழக்கே சுமார் ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் விசுவாசபுரம் மிஷன் கிராமம் உள்ளது. இக்கிராமம் பேச்சு வழக்கில் குளத்து உள்வாய் என பழங்காலம் முதல் அழைக்கப்படுகிறது.

வடலிவிளை கிராமம் பல்வேறு சிறப்புகளை பெற்ற கிராமமாகக் காணப்படுகிறது.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள பணகுடியைச் சேர்ந்த ஜம்புலிங்கத்தின் சொந்த ஊர் வடலிவிளை கிராமத்தின் கோணவிளையில் பிறந்தவர் செம்புலிங்கம். ஒரே பாய்ச்சலில் அவர் தாண்டி தாவிய பெரிதான கிணறு இன்றளவும் வடலிவிளையில் உள்ளது. ஏழைகளை சுரண்டி வாழ்ந்த பெரும் பண்ணையார்களிடம் இருந்து பணத்தைப் பறித்து ஏழைகளுக்கு வழங்கியவர் இவர். இன்றளவும் தென் தமிழ்நாட்டில் பேசப்பட்டு வருவது சிறப்புக்குரியது.

தென் தமிழ்நாட்டில் தேவதாசி முறையை ஒழித்து தேவதாசிகளுக்கும் அவர்களது குழந்தைகளுக்கும் புகலிடம் கொடுத்ததோடு டோனாவூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்டு நற்செய்திப் பணியாற்றிய காருண்ய அம்மாள் என்று

அழைக்கப்பட்ட எமி கார்க்கைல் அம்மையார் மூலம் செம்புலிங்கம் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றார். ஜெபமணி ஆசிர்வாதம் என்ற பெயரில் திருமுழுக்கு பெற்றார்.

அய்யாவழி அன்புக்கொடி மார்க்கம் என்ற தனி மார்க்கத்தை நிறுவிய ஐயா வைகுண்டர் முத்து குட்டி சுவாமிகள் மார்க்க போதனை அளித்த வடக்கு எல்லை கிராமம் இந்த வடலிவிளையே. ஐயா வைகுண்டர் முத்து குட்டி சுவாமிகள் மார்க்க போதனை அளித்த காலகட்டத்தில் வடலிவிளை சி. எம். எஸ் திருச்சபையில் சபை ஊழியராக தங்கி பணி செய்தவர் ஆழ்வானேரியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட புகழ்வாய்ந்த தேவசகாயம் உபதேசியார் ஆவார். ரேனியஸ் ஐயர் அவர்களின் நற்செய்தி அறிவிப்பு பணியால் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்ற இவரே ஆழ்வானேரியின் முதல் கிறிஸ்தவர். இவரது பேரளே புகழ்வாய்ந்த கனம். ஐயாத்துரை ஐயரவர்கள்.

தேவசகாயம் உபதேசியார் தமது பேரன் தாவீது ஐயரவர்கள் மூலம் எழுதிய தம் சுயசரிதை நூலில் வடலிவிளைக்கு முத்துக்குட்டி சுவாமிகளும் அவரது தாயார் வெயிலாள் அம்மையாரும் இருவரும் அடிக்கடி வந்து போதனை அளித்தது குறித்தும் வடலிவிளையில் நேரடியாக முத்துக்குட்டி சுவாமிகளை அவர் எதிர்கொண்டதும் சித்த மருத்துவம் மற்றும் வர்மக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவராக முத்துக்குட்டி சுவாமிகள் இருந்ததால் மிஷனில் விடுப்பு எடுத்து தாமும் மலையாள தேசம் சென்று இந்த கலைகளை கற்று வந்து வடலிவிளையில் செயல்படுத்தியது குறித்தும் குறிப்பிட்டுள்ள தேவசகாயம் உபதேசியார் அவர்கள் முத்துக்குட்டி சுவாமிகள் மார்க்க போதனை அளித்த கடைசி வட எல்லை கிராமமாக வடலிவிளை

இருந்தது குறித்தும் நான்கு பக்கங்களில் தம் சுயசரிதை நூலில் குறிப்புகள் கொடுத்துள்ளார்கள்.

தெற்கு தாமரைக் குளம் அருகில் உள்ள புவண்டார்தோப்பு எனும் சாமிதோப்பில் பொன்னுமாடநாடார் - வெயிலாள் தம்பதியின் மகனாக 1809 இல் பிறந்தவர் முத்துக்குட்டி சுவாமிகள். அவரது தந்தை, தாய் இருவரின் பூர்வீகம் இடையங்குடி மற்றும் ஆணைகுடி அங்கிருந்து பனையேற்று தொழில் செய்ய புவண்டார்தோப்பில் 1809 க்கு முன்பாக இருவரும் குடியேறினார்கள். முத்துக்குட்டி சுவாமிகளும் அவரது தாயார் வெயிலாள் அம்மையாரும் LMS மிஷனரிகள் செய்த நற்செய்தி பணியால் இருவரும் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். முத்து குட்டி சுவாமிகள் தெற்கு தாமரைகுளம் LMS தேவாலயத்தில் ஆலய பணியாளராக பணி செய்து பின்னர் சபை ஊழியராகப் பணி செய்து வந்தார்கள். அக்காலத்தில் நாடார்கள் ஒருக்கப்பட்ட போது தோள்சீலை போராட்டம் தொடங்கியது. அதற்கு LMS மிஷனரிகளான போதகர் மீட் மற்றும் மால்ட் ஆகியோர் தலைமை தாங்கினார்கள். அவர்களிடம் அந்தப் போராட்டத்தை மிகத்தீவிரமாய் நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை முத்துக்குட்டி சுவாமிகள் வலியுறுத்தியதாகவும் ஆனால் திருவாங்கூர் சமஸ்தானம் நேரடி ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டது அல்ல என்பதால் அவர்கள் மிதவாத போக்கை தோள் சீலை போராட்டத்தில் கையாள வேண்டும் என்ற கருத்தை முன் வைத்து செயல்பட்டதால் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு முத்துக்குட்டி சுவாமிகள் போதகர்களையும் கிறிஸ்தவத்தையும் விட்டு பிரிந்து திருத்தங்கல் சென்று மூன்று ஆண்டுகள் தங்கி வைணவ கோட்பாடுகளைக் கற்று வந்து வைகுண்டர் அவதாரமாக தன்னை வெளிப்படுத்தி அய்யா வழி மார்க்கம் எனும் தனி மார்க்கம் கண்டார் என்பது வரலாற்று செய்தி.

ரேனியஸ் ஐயரவர்களின் வருகையும் தென்மேற்கு நெல்லையில் கிறிஸ்தவமும்

1820 முதல் நெல்லை அப்போஸ்தலர் ரேனியஸ் ஐயரவர்கள் பாளையங்கோட்டையைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு அக்காலத்து ஒருங்கிணைந்த திருநெல்வேலி மாவட்டம் முழுவதும் குதிரை மூலம் நற்செய்தி அறிவித்து வந்தார்.

வடலிவிளை சார்ந்த தென்மேற்கு நெல்லை பிராந்தியத்தில் 1824 இல் கோவிந்தப்பேரி மற்றும் நெடுவிளை, 1825இல்கரிசல்மற்றும்ஒடைக்கரை, 1826இல்புலியூர்குறிச்சியும், 1827 இல் இடையங்குளம் டோனாவூர், நல்லமரம், மாவடி, தோப்பூர், நெருஞ்சிவிளை ஆகிய கிராமங்களும், 1828 இல் கலந்தபனையும், 1829 இல் கண்ணநல்லூர் மற்றும் சுண்டவிளையும், 1831 இல் சண்முகபுரமும் 1832 இல் வடலிவிளையும் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டன.

இடையங்குளம் மற்றும் வடலிவிளை இடையேயான நெருங்கிய தொடர்புகள்

இடையங்குளத்தில் ராணிமங்கம்மாள் காலத்தில் காயாமொழியிலிருந்து நாடார் சமூகத்தினர் கோபாலசமுத்திரம் வழியாக இடையங்குளத்தில் குடியேறினர். இவர்கள் பசுவ நாடார் குடும்பத்தினர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். அதற்கு முன் இடையர் அதிகமாகவும் பிராமணர், பிள்ளைமார், இஸ்லாமியர் மற்றும் பல சமூகத்தினரும் அங்கு வாழ்ந்து வந்தனர். முதல்

நாடார் குடியேற்றத்தை தொடர்ந்து குட்டம் மிராய்தார் குடும்பம், கீழ்காடு குடும்பம், பூச்சிக்காடு குடும்பம், கடசமனை குடும்பம், வீரவநல்லூர் குடும்பம், பிள்ளைகுளம் குடும்பம் என மேலும் ஆறு குடும்பத்தினர் குழுவாக குடியேறவே கிராமம் பெருங்கிராமமாக மாறியது. இடையங்குளம் கிராமத்திற்கும் வடலிவிளைக்கும் மிக நெருக்கமான தொடர்புகள் நாடார்கள் குடியேறிய காலம் முதல் இருந்தது திருமண உறவுகள் இருந்தது. இரு கிராமத்தாரும் வீரமும் தீரமும் தைரியமும் மிகுந்தவர்களாக இருந்தனர்.

வடலிவிளையில் கிறிஸ்தவம்

இடையங்குளம் கிராமத்தில் 1827 இல் பெரும்பாலானோர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றனர். தேவசகாயம் உபதேசியார் சபை ஊழியராக நியமிக்கப்பட்டார். இந்த சூழ்நிலையில் இடையங்குளத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்த வடலிவிளை கிராமத்து மக்கள் இடையங்குளம் சபை ஊழியர் ஆக இருந்த புகழ்வாய்ந்த தேவசகாயம் உபதேசியாரிடம் கிறிஸ்தவ நற்செய்தியை கேட்டறிந்தனர். அதோடு மட்டுமில்லாமல் தங்கள் ஊருக்கும் வந்து நற்செய்தி அறிவிக்கும் படி வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் தேவசகாயம் உபதேசியார் வடலிவிளைக்கு சென்று நற்செய்தி அறிவித்த வந்தார். 1832 இல் அநேக குடும்பத்தினர் வடலிவிளையில் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனார்கள். அங்கு CMS திருச்சபை உருவானது.

வடலிவிளைக்கு அருகில் இடையங்குளம் குடும்பத்தார் குடியேறுதல்

வடலிவிளை கிராமத்தோடு இருந்த நெருங்கிய தொடர்பு காரணமாக இடையங்குளத்தைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவர்களாக மாறி இருந்த ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஏழு சகோதரர்கள் வடலிவிளைக்கு அருகில் வட கிழக்கே சுமார் ஒரு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ள குளத்தின் ஓரமாக குடியேறினார்கள். இப்பகுதி குளத்து உள்வாய் என்றழைக்கப்பட்டது.

வடலிவிளை கிராம கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பம்

வடலிவிளையில் புதிதாக கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றிருந்த குடும்பத்தினருக்கு பெரும் துன்பங்கள் கொடுக்கப்பட்டது. வடலிவிளை கிராமத்தின் புதிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு துன்பங்கள் கொடுக்கப்படுவதை அறிந்த ரேனியஸ் ஐயரவர்கள் வடலிவிளை கிராமத்திற்கு அருகில் கிறிஸ்தவ மிஷன் கிராமம் உருவாக்க திட்டமிட்டார்கள்.

விசுவாசபுரம் கிராம உருவாக்கம்

ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் CMS தர்மசகாயம் சங்கம் சார்பாக 1833 இறுதியில் இடையங்குளத்தைச் சார்ந்த ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஏழு சகோதரர்களும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் குடியேறி இருந்த வடலிவிளையில் இருந்து ஒரு கிலோ மீட்டர் வட கீழ் தொலைவில் குளத்து ஓரத்தில் இருந்த குளத்து உள்வாய் பகுதியில் பெரிதானதோ நிலம் வாங்கப்பட்டது. அந்த பெரிதான இடத்தில் 1834 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் வடலிவிளையில் துன்பத்திற்கு உள்ளான கிறிஸ்தவர்கள் குடியேற்றப்பட்டார்கள் அந்த புதிய குடியேற்ற மிஷன் கிராமத்திற்கு விசுவாசபுரம் என்ற பெயர் ரேனியஸ் ஐயரவர்களால் கொடுக்கப்பட்டது.

விசுவாசபுரம் மிஷன் கிராமத்தை ஒட்டி 19 மதத்தினரும் குடியேறுதல்

விசுவாசபுரம் கிராமம் தண்ணீர் செழிப்புமிக்க விவசாயத்திற்கு ஏற்ற கிராமமாக இருந்தபடியால் அந்த மிஷன்

கிராமத்தை ஒட்டி சரக்கல்வினை, புதுக்குடியிருப்பு ஆகிய கிராமங்களில் இருந்து இந்துக்கள் கோவில்களைக் கட்டி குடியேறியமையால் விசுவாசுபுரத்தில் விசுவாசிகளுக்கு ஓய்வு நாள் ஆசரிப்பு சரியாக கடைபிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை உபதேசிமார்களும், மிஷனரிமார்களும் வலியுறுத்தியதை விரும்பாத சிலகுடும்பத்தினர் பின்வாங்கி இந்துமதத்திற்கு திரும்பிச் சென்றதாலும் கிறிஸ்தவ மிஷன் கிராமம் என்ற சிறப்பு நிலையை பின்னாட்களில் இக்கிராமம் இழந்தது. ஆனால் விசுவாசுபுரத்தில் பணி செய்த மிஷனரிமார்கள் உபதேசிமார்களின் நற்செய்திப் பணி காரணமாக பல இந்து குடும்பத்தினர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டமையால் இந்த சபை வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது.

கனம். சார்ஜென்ட் ஐயரவர்களின் காலத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி

பிற்காலத்தில் பேராயராக உயர்வு பெற்ற கனம். சார்ஜென்ட் ஐயரவர்களின் காலத்தில் அவர்களின் மூலமாக இங்கு ஊழியம் நடைபெற்றது. அதன் பயனாக அநேகர் கிறிஸ்தவர் ஆயினர். அவரது காலத்தில் விசுவாசுபுரத்திற்கும் அதன் தெற்கே இருந்த மேல சண்முகபுரத்திற்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் 10 ஏக்கர் நிலம் மிஷனுக்காக வாங்கப்பட்டுள்ளது.

எம் கார்மைக்கேல் அம்மையார் காலத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி

டோனாவூரை தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஏழி கார்மைக்கேல் அம்மையார் கணவரால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் கோவில்களுக்கு தேவதாசிகளாக பொட்டு கட்டி விடப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் தேவதாசிகளுக்கு பிறந்த சிறு குழந்தைகள் ஆகியோருக்கான சமூக முன்னேற்றப் பணி மற்றும் நற்செய்தி பணியைச் செய்து வந்தார்கள். அதற்காக டோனாவூரிலிருந்து தெற்கே சுமார் 10 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் இருந்த வடலிவிளை விசுவாசுபுரம் கலந்தபனை, கோரியூர், காருண்யபுரம் மற்றும் அதை சுற்றி இருந்த பல குக்கிராமங்களிலும் தமது பணிகளைத் தொடர்ந்தார்கள். இந்த சுற்று கிராமங்களில் தங்கி பணி செய்வதற்கு ஏதுவாக வடலிவிளையில் இருந்து சுமார் ஒரு கிலோ மீட்டர் தெற்கே இருந்த கோரியூர் காருண்யபுரத்தில் டோனாவூர் நட்சத்திரக் கூட்டம் சார்பாக மிஷன் பங்களாவும் கட்டி இருந்தார்கள். அந்த இடத்திற்கு அடிக்கடி வந்து சென்றார்கள் அது இன்றளவும் உள்ளது.

டோனாவூர் நட்சத்திரக் கூட்டம் சார்பாக

ஏழி கார்மைக்கேல் அம்மையார் விசுவாசுபுரத்தில் செய்த நற்செய்தி ஊழியங்களை இன்றளவும் விசுவாசுபுரம் கிராமத்தார் நினைவு கூறுகிறார்கள்.

இடைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சபை வளர்ச்சி

இடைக்காலத்தில் விசுவாசுபுரம் சபை ஊழியராக திரு. தேவதாசன் உபதேசியார் அவர்கள் பல ஆண்டுகள் செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் பணி செய்த காலகட்டத்தில் நற்செய்தி பணி சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது. அனேகர் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுள்ளனர். சபை ஆவிக்குரிய அளவில் சிறந்த வளர்ச்சியைப் பெற்றது. இன்றளவும் அவர் சபை மக்களால் நினைவு கூறப்படுகிறார்.

விசுவாசுபுரத்தில் CMS தேவாலயமும் பள்ளிக்கூடமும்

விசுவாசுபுரத்தில் CMS திருச்சபை உருவான அதே காலகட்டத்திலேயே பள்ளிக்கூடமும் உருவானது. நீண்ட காலமாக சி.எம்.எஸ் மிஷன் கட்டிடத்தில் தேவாலயமும்

தொடக்கப் பள்ளிக்கூடமும் ஒருங்கே செயல்பட்டு வந்தது. புதிய இடத்தில் தேவாலயம் கட்டுவதற்கு ஏதுவாக சபையைச் சார்ந்த திரு ஞானமுத்து-நல்லவடிவு அம்மாள் குடும்பத்தினர் தங்களின் நிலத்தை நன்கொடையாகக் கொடுத்தனர். அந்த இடத்தில் புதிய தேவாலயம் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த தேவாலய கட்டுமான பணிக்கு அக்காலத்தில் டோனாவூரிலிருந்து வந்து இங்கு சபை ஊழியர் பணியைச் செய்த உபதேசியாரின் தகப்பனார் தாம் வசித்த மலேசியாவில் இருந்து புதிய தேவாலய கட்டுமானப் பணிக்கு மரக்கம்புகளை அனுப்பினார் என்றும் அந்த மரக்கம்புகளே புதிய தேவாலயத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை சபை வரலாறு குறித்த நேரடி கள ஆய்வின்போது 2000 மார்ச் மாதத்தில் சபை மக்கள் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். மேலும் புதிய தேவாலய அடிக்கல் நாட்டும் பொழுது ஒரு பவுன் தங்கம் போடப்பட்டு பின் கட்டுமான பணி நடைபெற்றது என்பதையும் 2000 இல் விசுவாசுபுரம் சபை மக்கள் பதிவு செய்தார்கள். புதிய இடத்தில் கட்டப்பட்ட அந்த தேவாலயம் 16.08.1917 அன்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. தேவாலயம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட காலகட்டத்தில் முன் மண்டபம் கட்டப்படவில்லை. சில காலங்கள் கழித்து சபை மக்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்க தேவாலய முன்மண்டபம் கட்டப்பட்டது. பிற்காலத்தில் அந்த மண்டபத்தின் மேல் கோபுரமும் கட்டப்பட்டது.

தேவாலய வீரவாக்கீப் பணி

விசுவாசுபுரத்தில் புதிய இடத்தில் கட்டப்பட்ட புதிய தேவாலயம் வளர்ந்து வந்த விசுவாசுபுரம் சபையார் எல்லாரும் அமர்ந்து ஆராதிக்க போதுமானதாக இல்லாத படியால் சபை மக்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்க பெரியதோர் இடத்தில் பெரிதான அளவில் மீண்டும் புதிய தேவாலயம் கட்டுவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக புதிதாக இடம் வாங்கப்பட்டுள்ளது.

சபை வளர்ச்சி நிலை

1912 இல் 103 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களையும், 1930 இல் 106 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களையும் கொண்டதாக விசுவாசுபுரம் திருச்சபை காணப்பட்டது. 2000 ஆவது ஆண்டில் சபை வரலாறு குறித்து விசுவாசுபுரம் கிராமத்திற்கு நேரில் சென்று நேரடி கள ஆய்வு செய்த போது 329 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும், 238 நற்கருணைக்காரர்களும் உடைய சுமார் நூறு கிறிஸ்தவ குடும்பங்களை கொண்டதாக விசுவாசுபுரம் திருச்சபை காணப்பட்டது.

தற்போதைய சபைநிலை

தற்போதைய சபை கணக்குப்படி 469 ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களும் சுமார் 304 நற்கருணைக்காரர்களும், 140 கிறிஸ்தவ குடும்பங்களும் விசுவாசுபுரம் திருச்சபையில் இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி திருமண்டலம் தென்மேற்கு சபைமன்றம் வள்ளியம்மைபுரம் சேகரத்தில் நீண்ட பல ஆண்டுகளாக இருந்த விசுவாசுபுரம் சபை சில ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவான புதிய கலந்தபனை சேகரத்தில் தற்போது உள்ளது. கலந்தபனை சேகர குருவானவர் மற்றும் சேகர தலைவராக அருள்திரு. இரவி மோகன்ராஜ் ஐயரவர்கள் திருப்பணிவிடையாற்றி வருகிறார்கள்.

துஞ்சை வேதநாயகம் சாஸ்திரியார்

250 — வது பிறந்த நாள் விழா உரை

கொடர்ச்சி....

ஓம் நமா:

'காதல் ஓம் கன்மலைக் கழுகது ஓம் நமா' - ஜெபமாலை 3: 10.

இதற்கு சாஸ்திரியார் கொடுக்கும் திருமறை விளக்கம் யாத்திராகமம் 19: 4. 'நான் எகிப்தியருக்குச் செய்ததையும், நான் உங்களைக் கழுகுகளுடைய செட்டைகளின் மேல் சுமந்து, உங்களை என்னண்டையிலே சேர்த்துக் கொண்டதையும், நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்கள்.' கடவுள் தன்னை கழுகுக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறியதை இங்கு நினைவுபடுத்துகிறார். மேலும், அதே ஜெபமாலையில் முதல் கவியில்,

'பொன்னுலக உச்சிதப் புகழ்ச்சி ஓம் நமா

பூரணக் காரணப் புதுமை ஓம் நமா...'

பொன்னுலகாகிய பரலோகிலிருக்கும் உயர்ந்த புகழ்க்குரிய கடவுளுக்கு துதி, உலக முழுமைக்கும் காரணராகிய அறியப்படக் கூடாத புதுமைகளை செய்யும் கடவுளே உமக்கு துதி என்பதாக இந்த வரிகள் விளக்குகின்றன.

சாஷ்டாங்கம்:

மத்தேயு 2: 11. 'சாஸ்திரிகள் அந்த வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயாகிய மரியாளையும் கண்டு, சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அதைப் பணிந்துகொண்டு, தங்கள் பொக்கிஷங்களைத் திறந்து, பொன்னையும் தூபவர்க்கத்தையும் வெள்ளைப் போளத்தையும் அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள்'.

சாஷ்டாங்க தெண்டன் என்பது எட்டு அங்கங்கள் நிலத்திற் பட வணங்குதல். அதாவது இரு கை, இரு முழங்கால், இரு தோள், மார்பு, நெற்றி என்னும் எட்டு உறுப்புகளும் நிலத்தில் படைய வணங்குவது என்பதாகும். சாஸ்திரிகள் குழந்தையாகிய இயேசுவை அப்படி வணங்கியதாக திருமறை கூறுகிறது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புகளிலும் bowed down, fell down, knelt down போன்ற சொற்கள் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. தமிழில் இதை 'நெடுஞ்சாண்கடை' என்ற சொல்லில் குறிப்பார்.

இங்கே சாஸ்திரியாரும்

'சந்தமுதும் சந்தமுதும் கும்பிடுகிறேன் - நின்ற

சாஷ்டாங்க தெண்டன் பண்ணிக் கும்பிடுகிறேன்

கும்பிடுகிறேன் நான் கும்பிடுகிறேன் எங்கள்

குரு ஓசு நாதர் பதம் கும்பிடுகிறேன்.'

தலைமுறை தலைமுறையாக நெடுங்கிடையாக விழுந்து கும்பிடுகிறேன். குருவாகிய இயேசுவின் பாதங்களை வணங்குகிறேன் என்று பாடுகிறார்.

பத்து லட்சணம்:

இலட்சணம் என்றால் இலக்கணம், அடையாளம், இயல்பு, ஒழுங்கு என பொருள் படும். அவ்வாறு கடவுளுடைய அடையாளங்கள், இயல்புகள், குணங்களை திருமறையில் தொடக்கநூல் தொடங்கி வெளிப்படுத்தல் வரை உள்ளவற்றில் அறியலாகும் செய்திகளை பலபல வகையாக தன்னுடைய இலக்கியங்களில் சுட்டிக்காட்டி யுள்ளார் சாஸ்திரியார்.

சீரேசு நாதனுக்கு ஜெய மங்களம் என்ற கீர்த்தனையில் வரும் சரணத்தில் 'பத்து லட்சணத்தனுக்கு சுத்தனுக்கு மங்களம்' என்று பாடும் சாஸ்திரியார் அந்த இலட்சணங்கள் என்னென்ன என்பதை தன்னுடைய பல படைப்புகளான ஞான உலா, ஞானத்தாராட்டு, ஆரணாதிரந்தம், பேரின்பக்காதல், வண்ண சமுத்திரம், ஜெபமாலை, பராபரன் மாலை, பராபரக்கண்ணி மற்றும் இன்னபிற தனது நூல்களில் 'தேவலட்சணம்' என்ற தலைப்புகளின் கீழ் பட்டியலிடுகிறார்.

அவ்வாறு ஜெபமாலை 6: 10 - ல்,

'ஒரு தெய்வம் நீ உன் சுவாமியோ நானாய்

அனாதியாய் உடல் இலாமை

ஓங்கும் பிதாச் சுதன் பரிசுத்தநடி என்று

உனது திரியேக மகிமை

அரிய உன் திருலட்சணத்து ஆதி அங்கம்

இல்லாதவன் மாறாதவன்

அணைய சருவத்துக்கும் வல்லவன் எல்லாம் அறிந்த அளவற்ற ஞானன்

பரவி எங்கும்) நிறைந்தோன் மிக்க சத்தியன்

பரிசுத்த நீதி உடையோன்

பக்கிஷமும் கிருபையும் உள்ளவன் தொழிலோ

படைத்தளித்து உவனிப்பவன்

தரும் ஆதி வினை தீர உருவாகி அரிதான
சகல பாடு ஏற்ற அநீதன்
நூறையாகிய வந்து வேதமானிகை ரஸ்து
சாமி யேசுக் கிறிஸ்துவே'

1. ஒரு தெய்வம் நீ, 2. சுவாபமோ தானாக அனாதியாய் (ஆதியின்மை, தொடக்கம் இல்லாமை) உடல் இல்லாமை, 3. பிதா சுதன் பரிசுத்த அருபி (உருவமற்ற) என்று உனது உயர்ந்த திரியேக மகிமை, 4. அறிய உன் திருலட்சணம் ஆதி அந்தம் (தொடக்கம் முடிவு) இல்லாதவன், மாறாதவன், 5. சருவத்துக்கும் வல்லவன், எல்லாம் அறிந்த அளவற்ற ஞானன், 6. பரவி எங்கும் நிறைந்தோன், மிக்க சத்தியன், 7. பரிசுத்த நீதி உடையோன், 8. பட்சமும் (உருக்கம்) கிருபையும் உள்ளவன், 9. தொழிலோ படைத்தளித்து தூய்மையாக்குபவன், 10. ஆதி வினை தீர உருவாகி (பிறந்து), அரிதான சகல பாடுகள் பட்ட எல்லாம் கடந்த நிலையில் இருப்பவன்.

மேலும் பராபரக்கண்ணி என்ற நூலில் தேவலட்சணம் என்ற தலைப்பில் பத்து லட்சணங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பல கவிகளின் வழியாக விரிவாக உரைக்கிறார் சாஸ்திரியார். அதிலே குறிப்பிடப்பட்ட பத்து இலட்சணங்கள்,

1. பராபரன் அனாதியாயிருக்கிறார், 2. பராபரன் மாறாதவர், 3. பராபரன் சருவவல்லவர், 4. பராபரன் எல்லாம் அறிந்தவர், 5. பராபரன் அளவற்ற ஞானர், 6. பராபரன் எங்கும் நிறைந்திருக்கிறவர், 7. பராபரன் சத்தியம் உள்ளவர், 8. பராபரன் பரிசுத்தமுள்ளவர், 9. பராபரன் நீதியுள்ளவர், 10. பராபரன் நீதியுங் கிருபையும் உள்ளவர்

தேவ லட்சண மாறுதல்:

கடவுள் என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், இப்படிப்பட்டவர்தான் கடவுள் என்கிற கோட்பாடு பற்பல சமயங்களிலும் உள்ளிடப்பட்ட கருத்து. இத்தகைய கோட்பாட்டை வகுத்தது கடவுளா, மனிதனா, இயற்கையா, காலமா ஆனால் ஒரு எதிர்பார்ப்பு இப்புவிடில் மனிதரிடத்தில் உண்டாகியிருக்கிறது. அதனடிப்படையில் தான் கடவுளின் இலட்சணங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கிறிஸ்துவோ அந்த இலட்சணங்களையும் கடந்து அதற்கு மேலும் உயர்ந்தும், தாழ்ந்தும், வேறுபட்டும் மனிதரால் உணரப்படக் கூடியவராகவும் உணரப்படக்கூடாதவராகவும், மறைபொருளாகவும் வெளிப்படுகிற வராகவும் இருக்கிறார். ஆகவே கடவுள் இப்படிப்பட்டவர்தான் என்று மனிதனால் கட்டமைக்கப்பட கூடாதவருமாக இருக்கிறார். மனித அறிவுக்கு எட்டாத கடவுளின் ஞானம் இதுவே. இதைத்தான் சாஸ்திரியார் தேவலட்சண மாறுதல் என்ற தலைப்பில், கடவுளின் இலட்சணங்களில் அவருக்கு பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை. ஆனால், இயேசு கிறிஸ்துவிற்கு மாறுபாடு உள்ளதே!

'இறப்பும் பிறப்பும் இலான்
என்ற உன் மேன்மைக்கு இந்நு
இறப்பும் பிறப்பும் உளான் [உள்ளான்]
என்று இகழ்வ எய்தணையோ, [41]
சருவ பொருட்டும் வல்ல
சாமி என்றாற் பின்னால்
மறுகவுந் இந்நுக் கொட்டிலில் ஓர்
வல்லமையுங் காணோமே. [44]'

- வே.சா., ஞானத்தாராட்டு

இப்படி தெய்வ லட்சணங்கள் மாறுபட்டு நீ பிறப்பும் இறப்பும் உள்ளவன் என்று இகழப்படுவதற்கு ஆளானாயோ (41).

சருவ பொருளுக்கும் வல்ல சாமி என்றார்கள். பின்னாளில் அது மாறுபட்டு நீ பிறந்த மாட்டுக்கொட்டிலில் எந்தவொரு வல்லமையும் காணோமே (44)

கடவுள் என்றால் இப்படித்தான் என்றவரையறையையே நானங்கள் வகுத்துள்ளோம். ஆனால் நீரோ எல்லாவற்றிலும் வேறுபடுகிறீர். உம்மை கடவுள் இல்லை என்று சொல்லிவிடுவார்களோ என்ற ஐயத்தை எழுப்பி அதற்கான விடையையும் தொடர் கவிகளில் விளக்குகிறார்.

'என் நினைவுகள், உங்கள் நினைவுகள் அல்ல; உங்கள் வழிகள் என் வழிகளும் அல்லவென்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். (சுசாயா 55: 8)

எல்லாம் கடந்தவன்

கடவுள் எல்லையற்றவர் அவரை குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் அடக்குதல் கூடாது. 'வானம் எனக்குச் சிங்காசனமும் பூமி எனக்குப் பாத படியுமாயிருக்கிறது; எனக்காக நீங்கள் எப்படிப்பட்ட வீட்டைக் கட்டுவீர்கள்; நான் தங்கியிருக்கத்தக்க ஸ்தலம் எது'. (அப்போஸ்தலர் 7: 49)

'சமையம் ஈறாறு ஓர் ஆறு சாஸ்திரங்கள் வேதம் நான்கும்
அமையும் தத்துவம் தொன்னூற்று ஆறும் ஆறும் கடந்த
அமலா தயாபரா அருள் கூறையா குருபர...'

ஞா. ப. கீர். 208, சரணம் 1.

சமயங்கள் பதினெட்டும் (அன்றைய நாட்களில் இருந்த சமய பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை), நான்கு வேதங்களும், தொன்னூற்றாறு தத்துவங்களும் அவைகள் கூறும் ஒழுக்கங்கள், வழிகள், முறைகள் அனைத்தும் கடந்து நிற்கும் தூய தயாபரனே, என கிறிஸ்துவின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறார். இன்று கிறிஸ்தவத்தை பிற சமயங்களோடு ஒப்பிட்டு இது அதுதான் என்றும் அது இதுதான் என்றும் கிறிஸ்துவின் அல்லது கிறிஸ்தவத்தின் தனித்தன்மையை இழிவு படுத்துகிறோம் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

கிறிஸ்துவே எல்லாரிலும் எல்லாமுமாயிருக்கிறார். (கொலோசியர் 3: 11), 'நீங்கள் தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களென்றும், தேவனுடைய ஆவி உங்களில் வாசமாயிருக்கிறாரென்றும் அறியாதிருக்கிறீர்களா?' (1 கொரிந்தியர் 3: 16), ... நீங்கள் இந்த மலையிலும் எருசலேமிலும் மாத்திரமல்ல, எங்கும் பிதாவைத் தொழுதுகொள்ளுங்காலம் வருகிறது. (யோவான் 4:21) ஆனால் பல வகையான சமய நம்பிக்கைகள் அனைத்திலும் வேறுபட்டவராகவும் மேன்மைப் பொருந்தினவராகவும் தன்னை முத்தரித்துக் கொண்டவரானதால் தான் 'நாம் நம்மை சிருஷ்டித்தவருடைய சாயலுக்கொப்பாய்ப் புரண அறிவடையும்படி புதிதாக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்'.

18 சமயங்கள்:

1. சைவம், வைஷ்ணவம், சாதிதம், சௌரம், காணபத்தியம்,

கௌமாளம் - இவை வைதிக மதம் எனப்படும்.

2. கபில மதம், கணாத மதம், பதஞ்சலி மதம், அக்ஷபாத மதம் (க்ஷ - க் + ஷ), வியாச மதம், ஜைமினி மதம் - இவை வேதாந்த மதம் எனப்படும்.

3. பௌத்தம், ஜைனம், பைரவம், காளாமுகம், உலோகாயதம், க்யூனிய வாதம் - இவை புறச் சமயம் என்பர் வைதிகர்.

இவற்றில் கிறிஸ்தவமும் இஸ்லாமும் இடம்பெறவில்லை. ஆனாலும் முகமதிய மார்கத்தின் கோட்பாட்டினை சாஸ்திரியார் ஏற்கவில்லை. இதற்கு சான்று அவரது வரலாற்று நூலில் மொகமதியர் ஒருவருடன் உண்டான உரையாடல் ஒன்று இடம்பெற்றுள்ளது. அதிலுள்ள முறன்களை விவாதிப்பதாக இது அமைந்திருக்கிறது. மேலும் மொகமது மார்கத்தார் சம்பாஷனை என்ற நூலையும் எழுதியுள்ளார் சாஸ்திரியார். இதனடிப்படையில் தான் மேற்சொன்ன அனைத்தையும் கடந்து நிற்பவராக இயேசு கிறிஸ்துவை உறுதிப்படுத்துகிறார்.

கடவுளைப் பற்றிய புரிதல்:

கடவுள் எல்லாம் கடந்தவரும் எல்லாருடன் உடனிருப்பவரும் (இம்மானுவேல்) எல்லாருடைய உள்ளத்திலும் இருப்பவரானபடியால் எல்லா உறவு நிலைகளிலும் உடன் வருகிறவருமாயிருக்கிறார். ஜெபமாலை - தேவலட்சணம் கவி 6 - -ல்,

'அப்பன் நீ ஐயன் நீ அண்ணன் நீ தம்பி நீ
அண்ணாவியும் குருவும் நீ
அன்பன் நீ நண்பன் நீ என் பிராண நாயகனும்
ஆண்டவனும் மீண்டவனும் நீ
ஓப்புரவு நீ தீரவன் (வல்லவன்) நீ குரவன் (தூய், தந்தை) நீ உயிர்க்கு

உதவிய வயித்தியனும் நீ
உரிய பிணையாளி (பிறருக்காக பொறுப்பேற்போன்) நீ அரிய

மத்தியஸ்தன் (நடுநிலை உடையவன்) நீ
உத்தம ஆசாரியன் நீ
செப்பும் முன் தூதன் நீ ஆயன் நீ நாயன் (கடவுள், தலைவன்) நீ
சேனாபதி தலைவன் நீ
செங்கோல் கிராசன் நீ என்பாவ நாசன் நீ
தேவத் தேவ பிரபு நீ
தப்பில்லா மெம்பரம் ரட்சகனும் நீ தேவ
சக்தியத்து உறுதி தருவாய்
தூதையாகிய வஸ்து வேதமாளிகை ரஸ்து
சாயி யேசுக் கிறிஸ்துவே'.

மேலும் அதே ஜெபமாலை கவி 13 - -ல்

'காலமே வா மிகத் தாமதத் செய்யாது
கடுக்கீரம் விரைவாக வா
கவனமாய்ச் செய்திகள் எலாத்தையும் கேள் உனது
காது சாய்த்து உறுதியாய்க் கேள்
வேலையில் என் அலுவலாய் நிலை பத்திரமாய் என்
வீட்டை முழுதும் காத்திடு
வெளியில் நான் போகையிறு கூட வா, மீள்கின்ற (திரும்புகின்ற)
வேளையும் எனைய பின்பொடர்

சோலி (தொந்தரவு) வைக்காது எனக்கு ஆகவேண்டியது எலாது
சுறுசுறுப்புடன் உடனே செய்
தூங்காது கிராப்பகற் கண்ணிழிப்பாய் நின்ற
சொன்னபடி பெல்லாம் நட
சாலவே (அதிகமாகவே) வேதநாயகனை உன் கவிமென்று
சகல யோர்க்குஞ் சொல்லிவை'

இக்கவியில் சாஸ்திரியார் கடவுளுக்கு கட்டளையிடும் முறையில் வா, கேள், நீல், இரு, செய், நட என பாடியிருக்கிறார். இது ஒருவகையான பக்தி நிலையாக கருதப்படுகிறது. அதாவது 1. கடவுளை எல்லாம் கடந்த சருவ வல்லவராக நோக்குதல், 2. தனக்குச் சமமாக வைத்து நோக்குவது, 3. தன்னிலும் சிறியவராக வைத்து நோக்குவது, 4. தனக்கு கீழ்ப்பட்டவராக அதாவது அடிமையைப் போல வைத்து நோக்குவது.

கிறிஸ்தவ நம்பிக்கை கொண்டோர்; இது திருமறைக்கு எதிரானது, விரோதமானது என்று நினைப்பீர்கள். ஏனென்றால் நாம் இறைப்பற்றில் வளர்ந்த உயர்ந்த நிலை அதுமட்டுமே. அதைக் கடந்தும் நாம் அனைவரும் முன்னேற வேண்டிய தருணங்கள் உண்டென்பதையும் திருமறை பாத்திரங்கள், நிகழ்வுகள் வழி அறியலாம். ஆதாம் தொடங்கி ஆபிரகாம், யாக்கோபு, மோசேயை குறித்துப் பார்க்கும் போது, அவர்கள் ஒரு மனிதனோடு பேசுவது போல் கடவுளோடு பேசினார்கள் என்பதை அறிவோம். யோனா, எலியா, தாவீது இவர்களின் செயல்கள், கடவுளை தங்களுக்கு இணையானவராக, தோழராக, சகமனிதராக அண்டினார்கள் என்பதை அறிவோம். மகிமை பொருந்திய கடவுள் என்பதில் மாற்று இல்லை, ஆனால் சில நேரங்களில் அவர்களின் இறைப்பற்று - நெருக்கம் - பக்தியின் உச்சம் இதுபோன்ற உறவுநிலையை ஏற்படுத்துகிறது.

தமிழ் சமய இலக்கியங்களிலும் பல சான்றுகள் உண்டு. பக்தி என்பது சமயம் மொழி இனம் - நிறம் - நாடு கடந்தது. பாரதியாரை அறிவோம்; அவருடைய படைப்பில் 'கண்ணன் பாட்டு' என்ற பகுதியில் 'கண்ணன் என் சேவகன்' எனும் பாடல் உண்டு. அந்த பாடலை ஒப்பு நோக்குவது எந்த சமய பக்திக்கும் பொதுவானது என்பதை காட்டும்.

ஜெபமாலைக்கு உரை கண்டவரும் திறனாய்வு செய்தவருமாகிய 'தமிழ் மாமணி' தஞ்சை மறைதிரு. சி. வி. சுவாமிமுத்து அடிகளார் ஜெபமாலை நூலுக்கு பெரும் விளக்கத்தையும் ஆழ்ந்த சிந்தனைகளையும் கருத்துகளையும் எழுதி வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இந்த ஜெபமாலையில் கடவுளுக்கு சாஸ்திரியார் கட்டளை இடுகிறாரே என்று எண்ணினவர், திருமறை ஆதாரமாக, ஏசாயா 45: 11 ஆம் திருவார்த்தையை கூறி பதிவு செய்துள்ளது சிறப்புக்குரியது.

'இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தரும் அவனை
உருவாக்கினவருமாகிய கர்த்தர் சொல்லுகிறதாவது:
வருங்காரியங்களை என்னிடத்தில் கேளுங்கள்; என் பிள்ளைகளைக் குறித்தும், என் கரங்களின் கிரியைகளைக் குறித்தும் எனக்குக் கட்டளையிடுங்கள். (ஏசாயா 45: 11) இந்த கவி இறுதியில் பதித்துள்ள முத்திரையடியில், வேதநாயகன் உன் கவிஞன் என்று அதிகமாகவே எல்லாருக்கும் சொல்லிவை என்று கூறி தான் பரமனின் கவிஞன் என்பதில் பெருமை கொள்ளுகிறார் சாஸ்திரியார்.

மாணவனுக்காகத் தன் உயிரையே கொடுத்தவர்!

திருவண்ணாமலை டேனிஷ் மிஷன் உயர் நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்த என்னுடைய தாத்தா, திரு. மா. தேவநேசனைப் பற்றி எழுதுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்கள் என் தந்தை. ஜார்ஜ் ஆர்தருடைய அப்பா. அவருடைய பெயரை எனது பெற்றோர் என் அண்ணனுக்கு சூட்டி அழகு பார்த்தனர். பாட்டியின் பெயர் மேரி ஜேன்.

பூர்வீகம்:

என்னுடைய கொள்ளு தாத்தா, திரு. மாசிலாமணி அவர்களுடைய எட்டு குழந்தைகளுள் என் தாத்தா, தேவநேசன் நான்காவது பிள்ளை. மற்றவர்களுடைய பெயர்களாவன:

1) மறைதிரு எஸ்.எம். தேவதாஸ் (மனைவி க்ரேஸ்), 2) திருமதி மேரி அன்னம்மாள் (கணவர் வேதமுத்து), 3) திரு சஞ்சீவி (சிங்கப்பூர்), 5) திருமதி நேசமணி (கணவர் திரு. பாக்கியநாதன், 6) திரு. பாலையா மாசிலாமணி (மனைவி திருமதி ஸ்வர்ணம்), 7) திருமதி ரஞ்சிதம் (கணவர் மறைதிரு. தேவதாஸ்), மற்றும் 8) திருமதி நவமணி தாயம்மாள் (இலங்கை).

என் சகோதரி, பத்மினி தியாகராஜன் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட நபர்களும் என் தாத்தாவின் நெருங்கிய உறவினர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் எப்படி உறவு முறை என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரியவில்லை. 1) மறைதிரு பர்ணபாஸ், ஸ்ரீபெரும்புதூரில் ஆயிராகப் பணி புரிந்தார்கள். 2) வேலூர் சி.எம்.சி.-இல் கூருக்கெழுத்தாளராக இருந்த சகோதரனின் பெயர் தெரியவில்லை. 3) திருமணமாகாத மதுரம் என்பவர் எக்மோர் குழந்தைகள் மருத்துவமனையில் செவிலியர்களின் கண்காளிப்பாளராகப் பணி புரிந்தார்.

என் பாட்டி, மேரி ஜேனுடைய தகப்பனாரும், என் கொள்ளு தாத்தாவுமாகிய மறைதிரு. மதுரம், மெஞ்சூனப்புரத்தில் உள்ள புனிதப் பவுல் ஆலயத்தில் போதகராகப் பணி புரிந்தவர். இவர்தான் அக்காலத்து திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலேயே, (அதாவது தூத்துக்குடியுடன் இணைந்திருந்த திருநெல்வேலி) முதன் முதலாகப் பட்டம் பெற்றவர். அக்கால பிரிட்டிஷ் மேலதிகாரிகள் இவருடைய சேவையைப்

பாராட்டி, 'ஆர்ச் டீக்கன்' எனும் பதவியை வழங்கினார்கள். இவர் ஒரு சிறந்த ஆர்க்கனிஸ்ட்டும் கூட. இவர் எழுதிய 'பூக்கூடை' எனும் புத்தகம் மிகவும் பிரசித்திப் பெற்றது!

திரு. மா. தேவநேசன்:

என் தாத்தா, தேவநேசன் மெஞ்சூனப்புரத்தின் முதல் பி.எ., எல்.டி. 'ஆவார். இவர் அங்குள்ள பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தார். பிறகு அங்கிருந்து ஆந்திராவில் உள்ள ஓங்கோலில் உள்ள ஜீனியர் கல்லூரியில் லெக்சரராகச் சேர்ந்தார்.

அச்சமயம், என் அம்மாவின் தகப்பனாராகிய, திரு. ஜே. அருமை நாயகத்தின் அழைப்பின்படி (இருவரும் நண்பர்கள்), ஓங்கோல் வேலையை ராஜினாமா செய்துவிட்டு, திருவண்ணாமலை டேனிஷ் மிஷன் உயர் நிலைப் பள்ளியில் பி.ஏ., எல்.டி. (பொளதிகம்) ஆசிரியராகப் பணியில் அமர்ந்தார். மேலும் மாணவர்களின் தங்கும் விடுதிக்கு வார்டனாகவும் பணியாற்றினார்.

பிறகு அவர்கள் பள்ளியின் உதவித் தலைமை ஆசிரியராக உயர்வு பெற்றார். நான் படிக்கும் பொழுது தாத்தாவுடைய உருவப்படம் பள்ளியின் சிவப்புக் கட்டத்தின் மேல் மாடியில் மாட்டப் பட்டிருந்தது.

'ஏழைக்கு இரங்குகிறவன் கர்த்தருக்குக் கடன் கொடுக்கிறான்!' (நீதிமொழிகள் 19:17) என்ற வாக்குத் தத்தத்தின்படி, தேவநேசன் தாத்தா மற்றவர்களுக்கு உதவுவதில் அதிக

டேனிஷ் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளி, திருவண்ணாமலை.

வாஞ்சை உள்ளவர். அவருடைய மனைவியின் சகோதரிக்கும், இராணிப்பேட்டையில் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த அவருடைய தங்கைக்கும் (திருமதி. நேசமணி பாக்கியநாதன்) திருமணம் செய்து அழகு பார்த்தவர். (அவருடைய இரக்கக் குணம்தான் என் தந்தைக்கும், அவருடைய பிள்ளைகளாகிய எங்களுக்கும், மற்றும் எங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் கடந்து வந்திருக்கும் என நினைக்கிறேன்)

ஒரு முறை, பள்ளியின் மாணவர் விடுதியில் ஒரு மாணவன் உடல் நலமின்றி இருப்பதை அறிந்தார். அம்மாணவன் கபவாதம் எனும் நோயினால் பாதிக்கப் பட்டதை அறிந்து உடனே சென்னைக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். ஆனால் அவ்வியாதி அவரைப் பிடித்துக் கொண்டது. யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை! ஓரிரு நாட்களில் யாரும் எதிர்பாராத நிலையில் கர்த்தர் அவரை அழைத்துக் கொண்டார். அவர் இறந்த சமயத்தில் ஸ்பானிஷ் ஃப்ளூ உலக அளவில் பரவியபடியால், அவருக்கும் அந்த வியாதி வந்திருக்கக் கூடும் எனக் கருதப் பட்டது. ஆனால் அந்த மாணவன் ஆண்டவருடைய கிருபையால் உயிர் பிழைத்துக் கொண்டான்.

தேவநேசன் அவர்கள் தன் மாணவனுக்காக உயிரைக் கொடுத்தார்கள் என்பது எவ்வளவு பெரிய தியாகம்!

'ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் (மாணவனுக்காகத்)

தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை.- யோவான் 15:13

இதில் வருந்தக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால், தேவநேசன் தாத்தா இறக்கும் பொழுது அவர் மிகவும் இளமையாக இருந்தார். வயது முப்பத்தாறாக இருந்திருக்கலாம். (இறக்கற வயசா அது?) அவருடைய உயிரும், வருமானமும் அவர் குடும்பத்துக்கு மிக மிக அத்யாவசமாகத் தேவைப்பட்ட காலமது.

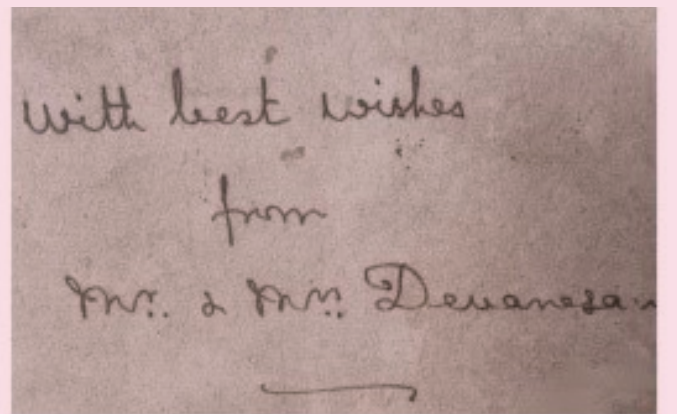
ஏனெனில் அப்பொழுது, தாத்தாவுடைய பெரிய மகன், சாமுவேலுக்கு சமார் 6 வயதும், இரண்டாவது மகன் எட்வினுக்கு 4 வயதும், அடுத்த மகனாகிய என் தகப்பனாருக்கு (ஜார்ஜ் ஆர்தர்) 3 வயதுதான். நான்காவது மகன் தியோடர் பிறக்கக் கூட இல்லை. தாயின் வயிற்றில் கருவுற்று இருந்தார்.

என்னுடைய பாட்டி, திருமதி ஜேன் மேரி தேவநேசன் குடும்பத்தை நிர்வகிக்க ஆரம்பித்தார். கணவர் இறந்தவுடன் பாட்டி, தன் ஜாகையைச் சென்னைக்கு மாற்றினார். அவர்களுடைய வாடகை வீடு பரங்கி மலையில் இருந்தது. கணவரை இழந்தப் பிறகு, எந்த மாத வருமானமும் இல்லாமல், தன்னுடைய நான்கு பிள்ளைகளையும் கஷ்டப்பட்டு வளர்த்து வந்தார். கணவரின் கூடப் பிறந்தவர்கள் சில மாதங்களுக்கு சிறிது உதவினர். ஸ்ரீபெரும்புதூரில் இருந்த மறைதிரு பர்ணபாஸ் வீட்டில் சில காலம் தங்கி இருந்தனர். இருப்பினும் தன் வீட்டில் இருந்த நகைகள், மரச் சாமான்கள், இசைக் கருவிகள், போன்றவற்றை ஒவ்வொன்றாக விற்க ஆரம்பித்தார்.

பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில், மாட்டின், மற்றும் எட்வின் பெரியப்பாவை, இடைநிலை ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் (எட்வின் பிறகு கர்த்தரால் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டார்), எங்கள் தகப்பனாரை ஒரு வருட கைத் தொழில் ஆசிரியர் பயிற்சியிலும் சேர்த்தார். கிண்டியில் உள்ள கிங் இன்ஸ்டிடியூட்டில் என் சித்தப்பா, தியோடர் ஒரு வருடப் பயிற்சிக்குப் பின் பணியில் அமர்ந்தார். எங்கள் தாத்தா மெஞ்சூனபுரத்தின் முதல் பி.எ., எல்.டி.-ஆக இருப்பினும், அவருடைய பிள்ளைகள் ஒருவரும் பட்டதாரியாக முடிவில்லை என்பது மிகவும் சோகமான விஷயம்.

என் அண்ணன், ஜெயகுமார், பாட்டியை எங்கள் குடும்பத்தின் முதுகெலும்பு என வானளாவப் புகழ்கிறார்! ஆம்!

'அவருடைய விலை முத்துக்களைப் பார்க்கிலும் உயர்ந்தது! தன் கைகளினால் உற்சாகத்தோடே வேலை செய்தாள்!' - நீதி. 30:10 & 13

CHS-LIBRARY RESEARCH AND DEVELOPMENT CENTRE

“Remember the days of old; consider the years of many generations; ask your father, and he will show you, your elders, and they will tell you”

(Deut. 32:7 ESV)

We, the People of God are exhorted to keep alive the memory of our faith history and pass it on to our sons and daughters. The Christian Historical Society endeavours to help Tamil-Christian community to fulfill this noble obligation.

All praise and glory be to God!

Shalom Greetings to you in the name of our Lord and Saviour Jesus Christ!

The Christian Historical Society (=CHS) is the fruit of the diligent efforts of numerous Tamil-Christian historians who in the light of Deuteronomy 32:7 seek to document as well as write the faith history of Tamil-Christian community with the active involvement of numerous young volunteers. To cover wider areas where our community has its roots, collaborations are underway with historians and like-minded individuals throughout Tamil Nadu.

By God's grace and with prayerful support of Friends, CHS has initiated several activities towards realising its objectives during the past five years since inception. The important ones being:

- Publication of the monthly magazine, *Krithava Varalaatru Suvadugal*
- Reprinting books which contain historical accounts of Tamil-Christian community
- Compilation and digitalising of antiquarian

texts and documents

- Organising Mission Tours to places of historical importance
- Establishment of a Library with space for Museum, Research, Seminars etc.

Currently, with the benevolent donation of land by a Friend, God has enabled CHS to start the building project for Library cum Research & Development Centre at Surandai. Few individuals are donating and have promised to donate portion of construction material and furnishings for the Library and Seminar Hall.

We cordially invite families, individuals and organisations to contribute generously to complete the momentous library building, God willing by June 2025.

In God's mission,

*Manna Selvakumar
+91 9176780001*

Name: Christian Historical Society

A/c Number : 1748 020000 4906

Bank name : Federal Bank

IFSC code: FDRL0001748

Yearly Subscription

600

christianhistoricalsociety.in

Apply Now

Monthly Magazine for church history

Return Requested:

To

Tamil Printed Book- For Private Circulation Only

CHRISTAVA VARALATRU SUVADUGAL

2.2.3(4)North Street,
Bungalow Surandai-627859.

Tenkasi District
Tamil Nadu
Ph: 04633 290401
Mo: 91767 80001

Two empty yellow rounded rectangular boxes for providing contact information.